

1.988

LEITZA

1988

PLAZAOLA

LEITZAKO ALDIZKARIA

11 Zenbakia

burgio zengaren festak abuztuak 10-15

1.988 PESTETAKO EGITARTUA

Leitzako Udalak Aurrera Kirol Elkartearen laguntzaz 1988ko Abuztuak 10, 11, 12, 13, 14 eta 15ean Tiburtzio Donearen ohoretan ospatutako pesten egitaraua.

Programa de festejos organizados por el Ayuntamiento de Leitza, en colaboración con el C.D. AURERA, en honor de su patrono San Tiburcio y que tendrán lugar los días 10, 11, 12, 13, 14 y 15 del mes de agosto de 1988.

IGANDEA

UZTAILA 31
DOMINGO JULIO

Pestetako egitarauen banaketa eginenda. Leitzako gazteak eskean ibiliko dira etxez-etxe soinua joaz. (Gogoan izan dirua kaxa giltzatua dutenei bakarrik eman daitekela).

Arratsaldeko 5etan: Artzai zakurren Leihaketa.

Arratsaldeko 7etan: NAYGI taldearekin dantzaldia plazan.

Arratsaldeko 7etan: ARTADI txarangarekin kalejirak 9ak arte.

Gaueko 11etan: Berriz, NAYGI taldearekin dantzaldia plazan.

Gaueko 12tan: Gaiteroak ibiliko dira herrian barrena kalejiran.

Se efectuará el reparto de programas a cargo de los jóvenes del pueblo acompañados de música. (Solamente se debe entregar el dinero a aquéllos que vayan provistos de caja precintada).

5 de la tarde: Campeonato Comarcal de perros de pastor.

7 de la tarde: Actuación del grupo Naygi.

7 de la tarde: Kalejiras a cargo de la txaranga ARTADI, hasta las 9.

11 de la noche: Nueva actuación del grupo NAYGI.

12 de la noche: Kalejiras a cargo de

**7 ABUZTUA
AGOSTO**

IGANDEA

DOMINGO

«UMEEN EGUNA»

Goizeko 8tan: Diana txistulariekin.

Goizeko 9tan: Zezenak plazan.

Goizeko 10,30tan: Meza Nagusia, Korporazioa dantzari ttikiekin batera joanen delarik.

Goizeko 11,30tan: Umeentzat jokoak.

Arratsaldeko 5,30tan: Umeen zezen pesta.

Arratsaldeko 6,30tan: Dantzari ttikien saioa eta ondoren bonba japoniarak.

Arratsaldeko 8tan: Kalejirak ARTADI txarangarekin.

Arratsaldeko 8,30tan: NAYGI taldearekin dantzaldia.

Gaueko 12etan: Dantzaldia NAYGI taldearekin.

«DIA DEL NIÑO»

8 de la mañana: Diana.

9 de la mañana: Embolados para los niños.

10,30 de la mañana: La Corporación, acompañada por los dantzaris ttikis del AURERA, acudirá a la Misa mayor.

11,30 de la mañana: Juegos infantiles.

5,30 de la tarde: Embolados para los niños.

6,30 de la tarde: Actuación de los dantzaris ttikis y a continuación bombas japonesas.

8 de la tarde: Kalejiras a cargo de la txaranga ARTADI.

8,30 de la tarde: Bailables amenizados por la orquesta NAYGI.

12 de la noche: Nueva actuación del grupo NAYGI.

ASTEAZKENA

MIERCOLES

ABUZTUA
AGOSTO 10

«PESTA BEZPERA»

Arratsaldeko 6etan: Ezkila jotza eta etxafuegoak botatzea pestei hasera emanet. Ondoren kalejirak eta buru haundiak, txistulariak eta ARTADI txarangarekin.

Arratsaldeko 7tan eta gaueko 12etan: Dantzaldia JOSELU ANAIAK taldearekin.

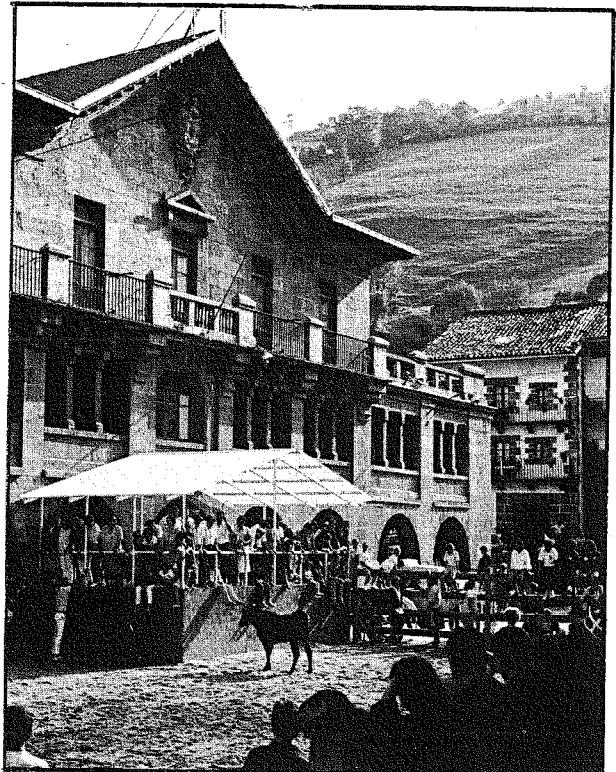
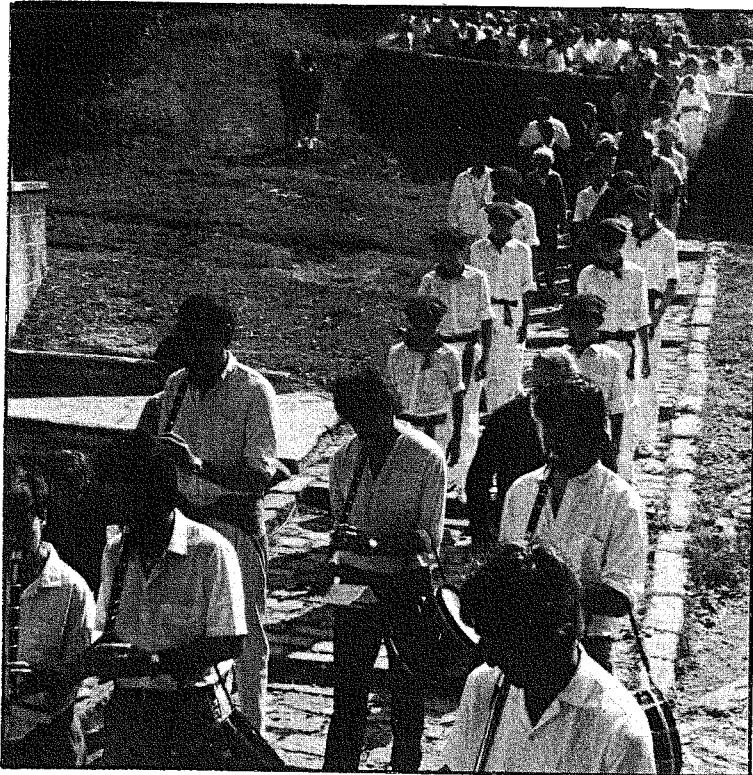
«VISPERA DE FIESTAS»

6 de la tarde: Inicio oficial de las fiestas con repique de campanas y disparo del cohete. A continuación kalejiras y cabezudos a cargo de la txaranga ARTADI y los txistularis.

7 de la tarde y 12 de la noche: Bailables amenizados por el grupo JOSELU ANAIAK.

11 ABUZTUA AGOSTO OSTEGUNA

JUEVES

«TIBURTZIO DONEAREN EGUNA»

Goizeko 7,30tan: Dianak, txistulariek eta ARTADI txarangak joak.

Goizeko 9tan: Entzierroa eta zezenak plazan.

Goizeko 10,30tan: Meza Nagusia, Korporazioa Aurrerako dantzariekin joanen delarik.

Eguerdiko 12etan: AURRERAKo ezkadantzariak plazan. Ondoren pilota partidua plazan:

AIZAGIRRE-MARIEZKURRENA
IPARRAGIRRE-URKIOLA

Arratsaldeko 5,30tan: Zezenak plazan.

Arratsaldeko 6,30tan: Ondoren Anjel Alduntzin eta Luis Erbitiri omenaldia. Txistularien saio bikaina.

Arratsaldeko 7,30tan: Pilota partidu profesionalak frontoian.

Arratsaldeko 8tan: Dantzaldia MINXORIAK taldearekin.

Gaueko 12etan: Dantzaldia MINXORIAK taldearekin.

«FESTIVIDAD DE SAN TIBURCIO»

7,30 de la mañana: Diana a cargo de los txistularis y la txaranga ARTADI.

9 de la mañana: Encierro y embolados en la plaza.

10,30 de la mañana: La Corporación, acompañada por los Dantzaris del AURRERA, acudirá a la Misa mayor.

12 del mediodía: Actuación de los ezkadantzaris del AURRERA. A continuación partidos de pelota: AIZAGIRRE-MARIEZKURRENA IPARRAGIRRE-URKIOLA

5,30 de la tarde: Vaquillas.

6,30 de la tarde: Alarde de txistularis, en homenaje a Angel Alduncin y Luis Erviti.

7,30 de la tarde: Partidos de pelota profesionales en el frontón.

A las 8 de la tarde y 12: Bailables amenizados por el grupo MINXORIAK.

OSTIRALA

ABUZTUA
VIERNES AGOSTO 12

Goizeko 7,30 etan: Dianak, txistulariek eta ARTADI txarangak joak.

9,30tan: Entzierroa eta zezenak plazan.

Goizeko 11,30tan: Herri Kirolak: I. Perurena eta M. Saralegi harrijasotzen.

HERRIKO (26 urte arteko) AIZKOLARIEN TXAPELKETA.

Arratsaldeko 5,30tan: Zezenak plazan.

Arratsaldeko 6,30tan: Dantzarien saioa plazan. Ondoren bonba japoniarak.

Arratsaldeko 8etan: GAU BELA taldearekin dantzaldia.

Gaueko 12tan: GAU BELA taldearekin dantzaldia.

7,30 de la mañana: Diana.
9,30 de la mañana: Encierro y embolados.

11,30 de la mañana: Deporte Rural: Actuación de los harrijasotzailes I. Perurena y M. Saralegi. Campeonato de Aizkolaris del pueblo (menores de 26 años).

5,30 de la tarde: Embolados.

6,30 de la tarde: Actuación de los Dantzaris y bombas japonesas.

8 de la tarde: Bailables a cargo de GAU BELA.

12 de la noche: Bailables a cargo de GAU BELA.

**13 ABUZTUA
AGOSTO LARUNBATA**

SABADO

Goizeko 7,30etan: Diana.

Goizeko 9,30etan: Entzierroa eta zezenak plazan.

Eguerdiko 12tan: Bertsolarien saioa zinean. LAZKAO TXIKI, AROZENA, PEÑAGARIKANO, LOPATEGI.

Arratsaldeko 5,30tan: Zezenak plazan.

Arratsaldeko 6,30etan: Leitzeko ingurutxoa plazan. Ondoren bonba japoniarra.

Arratsaldeko 8tan: GAU BELA taldearekin dantzaldia.

Gaueko 12tan: GAU BELA taldearekin dantzaldia.

7,30 de la mañana: Diana.

9,30 de la mañana: Encierro y embolados.

12 del mediodía: Actuación de bertsolaris en el cine: LAZKAO TXIKI, AROZENA, PEÑAGARIKANO, LOPATEGI.

5,30 de la tarde: Embolados.

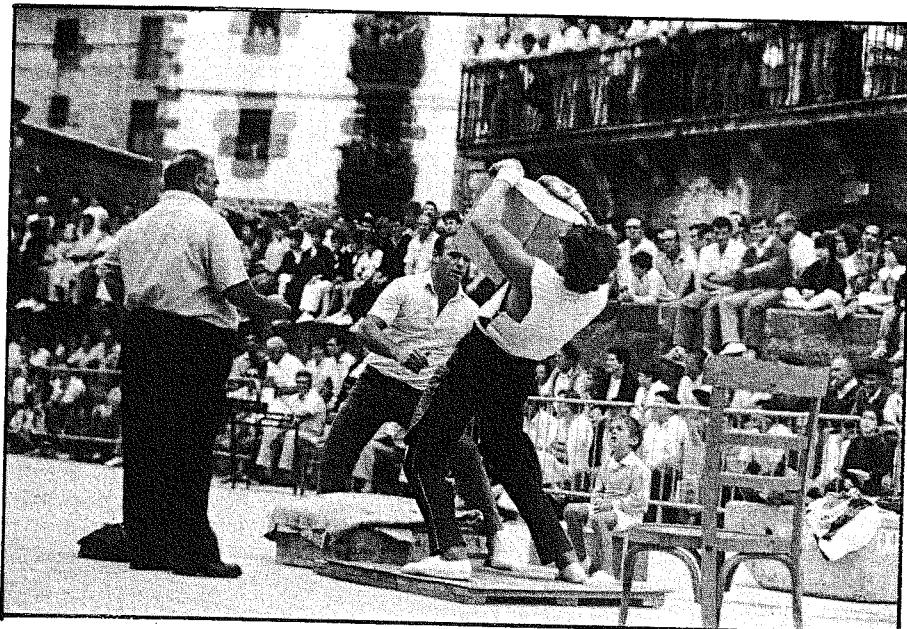
6,30 de la tarde: Ingurutxo de Leiza y a continuación bombas japonesas.

8 de la noche: Bailables a cargo del grupo GAU BELA.

12 de la noche: Bailables a cargo del grupo GAU BELA.

IGANDEA

ABUZTUA
DOMINGO AGOSTO 14

7,30 de la mañana: Diana a cargo de los txistularis y la txaranga ARTADI.

9,30 de la mañana: Encierro y embolados.

11,30: V Concurso de Sidras organizado por las sociedades.

5 de la tarde: Embolados.

6 de la tarde: Deporte Rural.
PENTATHLON.

MENDIZABAL-GARCIARENA
MINDEGIA-AYERDI

8 de la tarde y 12 de la noche:
Bailables a cargo del grupo
HARITZA.

Goizeko 7,30tan: Diana txistulariek eta Artadi txarangak joak.

Goizeko 9,30tan: Entzierroa eta zezenak plazan.

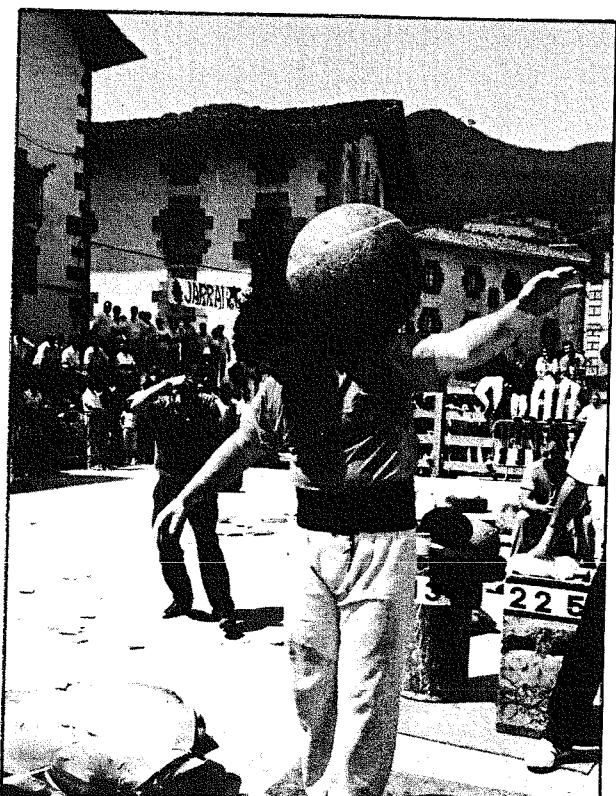
Goizeko 11,30tan: V. Sagardo Leihaketa plazan.

Arratsaldeko 5etan: Zezenak plazan.
Arratsaldeko 6etan: Herri Kirolak.

PENTATHLON.

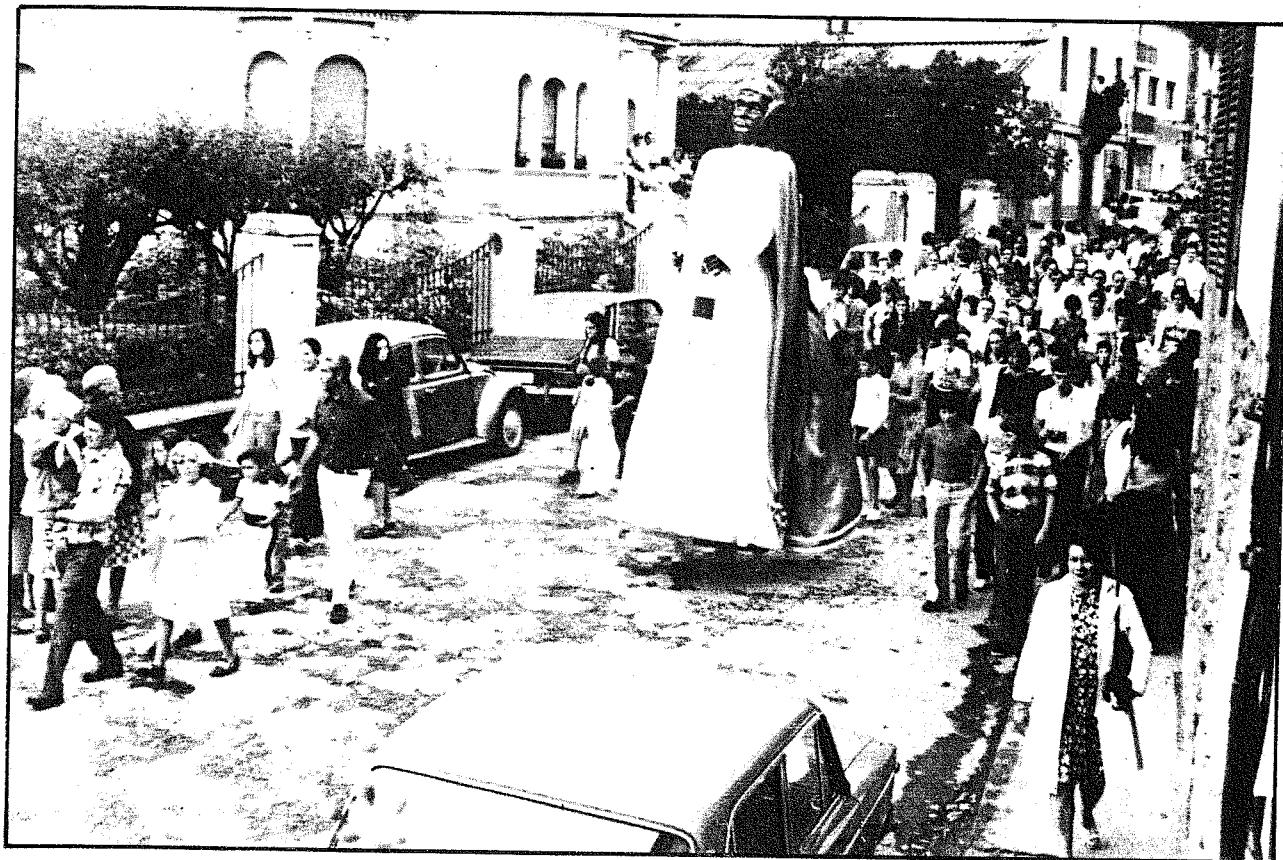
MENDIZABAL-GARCIARENA
MINDEGIA-AYERDI

Arratsaldeko 8etan eta gaueko 12etan: HARITZA taldearekin dantzaldia.

15 ABUZTUA AGOSTO ASTELEHENAK

LUNES

Goizeko 7,30tan: Diana, txistulariek eta ARTADI txarangak joa.

Goizeko 9,30tan: Entzierroa eta zezenak plazan.

Goizeko 11tan: Pilota partidua.

Eguerdiko 11,30etan: Larbando futbol zelaian. 3. Mailako Futbol partidua: TOLOSA C.F.-C.D.

IRUÑA. Sarrera: Dohain Laguntzalea Udaletxea.

Eguerdiko 2,30etan: Aurrerako baziakideen baziaria.

Arratsaldeko 6etan: Ezkonduen entzierroa eta zezenak.

Arratsaldeko 7tan: Ezkonduen ingurutxoa.

Arratsaldeko 8tan eta 12tan: Dantzaldia UDABERRI taldearekin.

7,30 de la mañana: Diana a cargo de los txistularis y la txaranga ARTADI.

9,30 de la mañana: Encierro y embolados.

11 de la mañana: Partido de pelota.

11,30 del mediodía: Partido de fútbol de 3.ª División en el Larbando: TOLOSA C.F.-C.D. IRUÑA. Entrada libre.

2,30 del mediodía: Comida de los socios del AURERA.

6 de la tarde: Encierro de los casados y embolados.

7 de la tarde: Ingurutxo de los casados.

8 de la tarde y 12 de la noche: Boileables o coros de UDABERRI.

OHARRAK

AVISOS

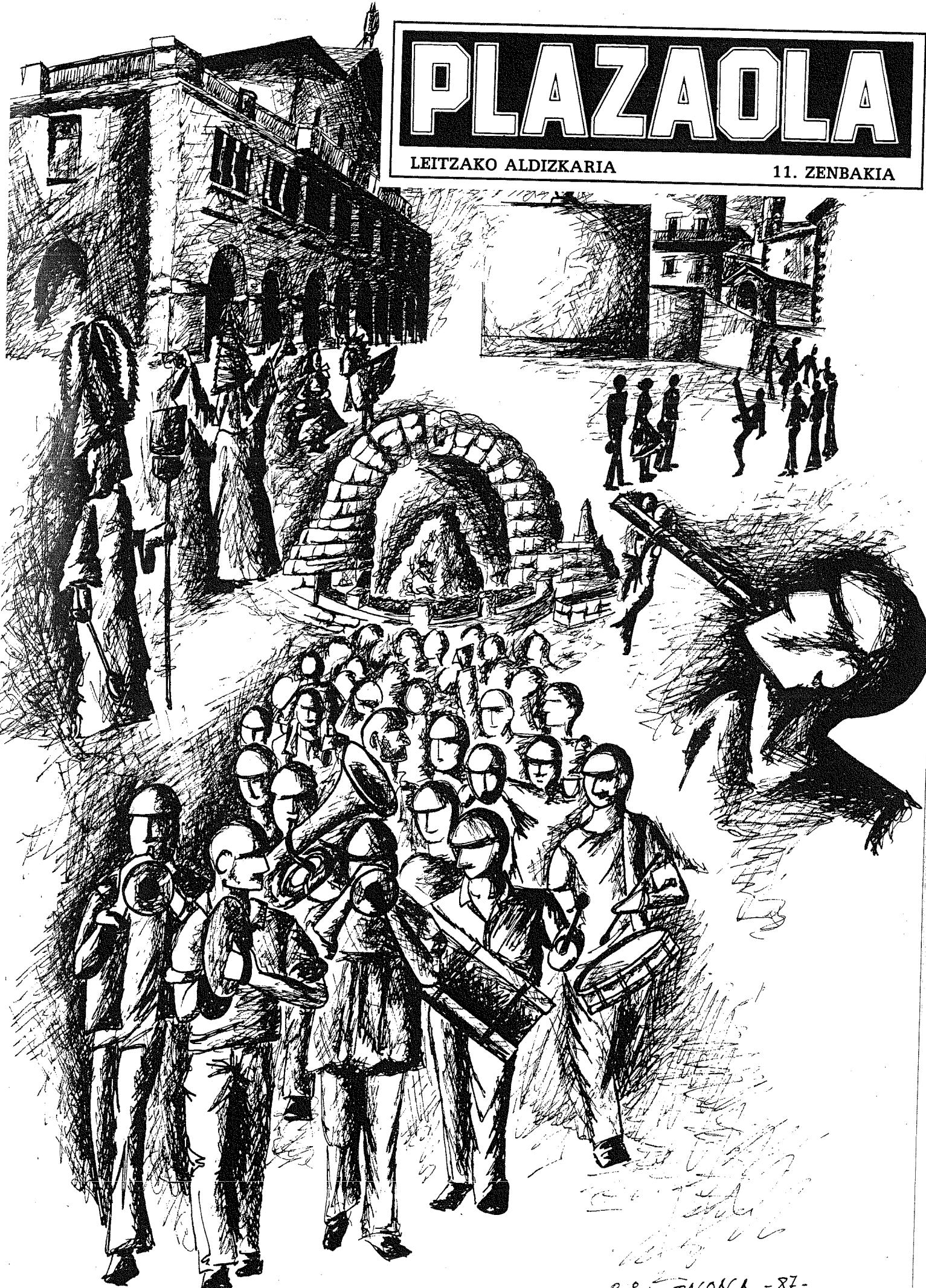
1. INCANSABLES txarangak, egunero, eguerdi, arratsalde eta gabean herriko bazterrak alaituko ditu.
2. Buruhaundiak eguerdiero aterako dira txarangarekin batera.
3. Udala ez da kargu eginen zezenetan gertatzen diren istripuetaz.
4. Egitaraua, borondatearen truke, udaletxeen eta tabernetan zabalduko da.
5. Aurten PELOTA BERRIK antolatutako pilota partidu profesionalen berri ere izango dugu, esku programen bidez, bertan lekua.

1. La charanga INCANSABLES animará el pueblo todos los días de fiestas mañana, tarde y noche.
2. Los cabezudos saldrán todos los días junto con la charanga.
3. El ayuntamiento no se hace cargo de los accidentes que ocurran en las vaquillas.
4. El programa de fiestas se podrá obtener, a cambio de la voluntad, en el ayuntamiento y en los bares.
5. Así mismo se informará debidamente sobre los partidos de pelota profesionales, organizados este año por PELOTA BERRI, mediante los correspondientes programas de

PLAZAOLA

LEITZAKO ALDIZKARIA

11. ZENBAKIA

EDITORIALA

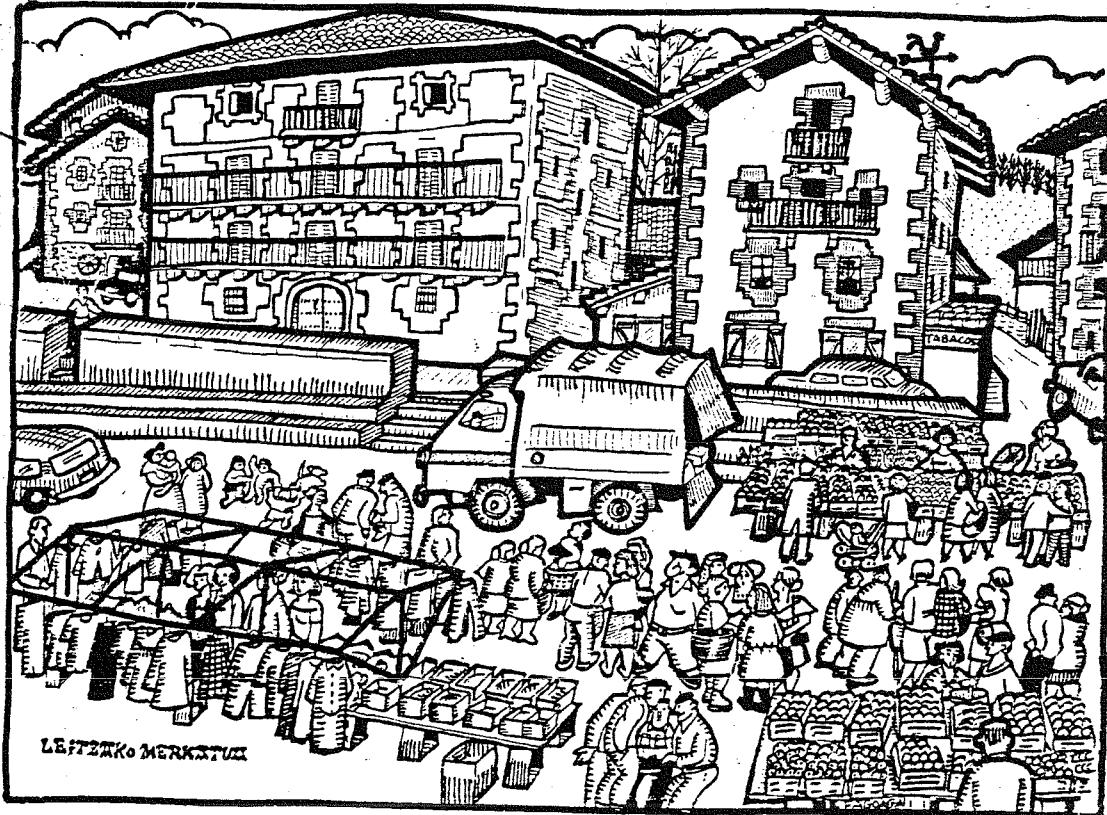
JOASS! joan zaigu urtea bate ohartu gabe.

Konturatuko ziñeten bezela ez zitziun pesta ttikitan trenik allatu, nonbatt paper eta lapitz eskasie etorri zazkiu eta Plazaola itteko diñe ez izaki.

Honatx berriz, San Tiburtzio eunen ezin hutzik in.

Hara ta oain arte arkittu ez dunantzat Joannen franko modu onen izaten die papera eta lapitze. Ikustazue, Joandegiko zubin ezkutatzea die!!!

Hontan aittu ganak.

Leitzako Gorabeherak

Motillek, nola pasatu zaigun urtea! Badirudi atzo zela Santiburtzio on batzu opatzen genizkizunen eta, haratz!, urte osoa joan da.

Noski idatzi nuela Ihauterietarako, bainan paperik ez zegoela eta... Paperik ez? Ez da nire errua izango, bakarrik hontarako erabiltzen baitut. Beno, hontaraka eta beste esanezinezko beharkizun baterako, baina Joaen etxeen erlijioski ordainduta.

Haritz Handiaren mendeurrenra ospatu dugu aurtengo Pazkoetan. Ehun urte elurte batek Leitzalarreko haritz famatua lurreraturik. Bi metro elur omen ziren herrian.

Polita gelditu zaigu Udalak bertan aldatu duen haritz landarea, inguruari harritxoak Haritz Handiaren neurriak adieraziz, monolitoa, bertsoak. Haritzak falta...

«Gaztetxea nahi zenuten? Hor duzue»... Eta herriko gazteei etxe bat eman zaiè, hobeki esanda, bota zaiè... Hori bai, Bixenteren poltsikoak baino hutsikago, ez hartzari, ez diru, ez borondaterik... Eskerrak gu baino erneagoak izanen diren, bestela...

Dena den, gazteek badute Gaztetxea, jubilatuek ere beren biltokia eta hobenak emanda erretiroa hartu ez dugunoi zer? Aiton-amonen karkaisak eta seme-alaben purrustadak...

Ari zaizkigu, ari zaizkigu gauzak egiten: Ur depositua, frontoi apainteta, Gaztetxea, landare aldaketa. Zinea ere erosi omen du Udalak. Lehen urtea izateko ez dago gaizki. Saneamendua eta kale konponketak, noizko? Sikira, zuloa han eta zorra hemen, hasiko balitzazkigu. Ea hurrengo Santiburtzioetarako hasten zaizkigun... eskertuko genuke.

Hasi edo ez hasi izaten da dena. Elizak ere bere teilatua berritzea erabaki du. Ez da txantxetako gauza izanen, 20 milioitik igotzen bait da presupostua. Baina nahitaezkoa, pentsa, zapelik ez, ilerik ez eta gainera teilaturik gabe egon behar bagenu elizkizunetan, sarri gintuzuen elizatik gorako baratzean.

Potzoloren kamioia dela eta, labe antzeko zerbaitez alzaldu zaigu Abadetxea eta Elizaren artean. Iruñetik ere etorri dira ikustera. Garrantzitsua omen. Baina oraingoz ez dagoela jakiterik zenbat urte dituen edo zertarako erabili den. Betriere hor dago ikusi nahi duenarentzat.

Hura ikuskizuna Aizkolariaaren eguna ospatzeko don Esteban antolatu ziguna. 139 pittilin eta bi titi aizkoran. Bai ote da hainbeste aizkolarri erakus dezakeen herririk?

A!, eta barkatu norbaiten sexua gaizki azaldu badugu, horrelako tripa zaharren artean ez bait zegoen jakiterik gizaseme potolo ala andere haurdun baten aurrean aurkitzen ginen...

Aurrerak 1-Huartek 1. Ez dago inondik ere gola sartzerik. Halako batean, Martinek balioa hartu, bat, bi, hiri kontrario utzi ditu atzean, zutabea ateratzen zaio oinetara... Martinek erregateatzen du eta... 2 eta 1 leitzarrentzako.

Baina zutabeak hankezurra hautsi dio. Leitzako futbol zaleak zorretan aurkitzen gara Martinekin:

Aita Aranburu du Gartzarena ama bien odol beroa Martinek darama. Honek bezala denek hartuz gero zama, Aurrerak laister luke futbolean fama.

Eta futbolaz ari garenez, zer diozue gaztetxoek azkenaldi honetan egindakoaz? Hamargarrenak gelditu zaizkigu Tolosan antolatutako txapelketa batean. Baina ikus, ikus: Bizkaia eta Iparraldeko selekzioak, Osasuna, Tolosa, Sestao eta horrelako batzuk tartean zeudelarik. Horra hor biharko figuren izenak:

Asier Berea, X. Arrarás, X. Eskudero, Unai Zabaleta, Unai Arzallus, Arkaitz Lasarte, Jesus Aldunzin, J.A. Jimenez, Arkaitz Dominguez, Txomin Belaunzararan.

—Hi, Bixente, etzakela nire izenik aipatu.

—Ez gizona, ez. Baina jarri beharko diagu bada Tolosa taldekoak laugarrenak gelditu zaretela?

—Hori bai...

—Jarri beharko diat bida bi aurrelariak leitzarrak direla?

—Ez, Gasparren ama Domingobordakoa dok baina bera ez dok hemen jaioa.

—Baina Txoma hemengoa dok.

—Bai, hori bai.

—Jarri beharko diagu Mihura ere frogatzen ari haizela bada?

—Hori bida

—Ikusten dok? Nik ez diat hire izenik jarri.

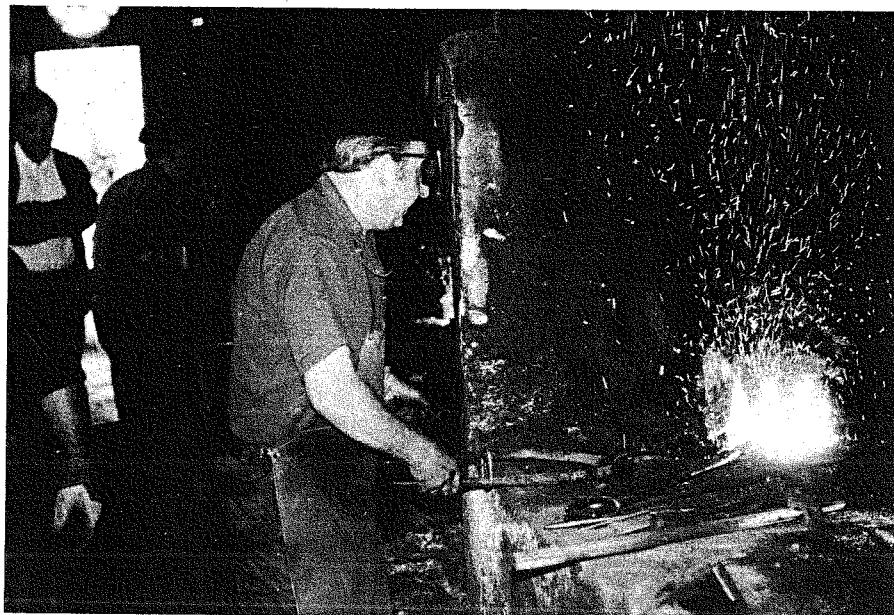
—Ongi, ongi.

—Hi, Peru, Irujo ere bigarren ekipora eraman huela jarriko diat, ez?

—Bai.

—A!, ahaztuta nian...

X. KULTUR ASTEA IGARO ETA SEGITZEKO ASMOTAN

Plazaola aldizkarirako idazten ari garen honetan Ekainaren bukaera aldean aurkitzen gara eta oraindik X. KULTUR ASTEKO lanak ezin bukatuz. Gezurra badirudi ere, hamar egunetako Aste hau antolatzeak lan eta denbora asko dakar, bai prestatzeko —bi hilabete ez da nahikoa—, bai ekitaldietako egunak, eta noski, dena egina dagoeila dirudienean, bukaera ondoko hango eta hemengo «azken kontuak» egiten. Dena dela, momentu egokian aurki gaitezke balantze orokor bat egiteko. Balantzearaz da bakarrak diru aldetik nola bete den jakitea, nahiz eta denon ahotan haserako galdera —«pufoa» egin al duzu?— egon. Diru gora beheraz gain; jendearen parte hartza, erantzuna, egitaraua berraztertza... dugu azkeneko pauzo hauen helburua.

Hau dena behar den bezala eztabaideatzeko, ekintza guztiak banan bana aztertu beharko genitzuke, baina irakurtzen duenarentzat aspergarri xamarrra gerta diko; horregatik balorazioak orokorki egiten ditugu.

Aurten umeei eskeintza berezia eman nahi izan diegu eta horregatik bestetan baino ekitaldi gehiago osatu dira. Beste gauza guztiak bezala, arrakasta handiagoa izan baldin badaditeke ere, ontzat hartzen dugu.

Bestaldetik, igandeetako ospakizunak positibotzat jotzen ditugu oso. Eskulangintzaren VIII. ERAKUSKETAn, toki gutxitan lortu ahal den gauza bat lortzen ari gara, hau da, Leitzako artesauak gero eta gehiago izatea. Jakin ez badakizue ere, aurten hamabost gauza ezberdinak ikusi ahal izan dugu herritarrek berak eginak, hau eragingarria bihurtzen da, partizipazioa denentzat zabalik gelditzen dela eta haunditu daitekeela jakinez. Bestaldetik «kanpokoak» mantenduko badira ere, kalidate handiagoa bilatu behar dugula jakin arazten digu honek.

Hurrengo igandean VII. Iparralde Eguna ospatzen zen, eta ez da gure eritzia bakarrik, bertan egon zen jendearena baita: «sekulako eguna». Egun honek, jai giroan euskaldunak garela, mugak salatzea eta «bestaldeko» lagunekin elkartzea, dituhelburuak. Baino aurten, egun hau sendotzeko asmoz, dakinuen bezala Hiriburu «Uhaiñ» soziedadearekin Elkartsun egun bati ekin diogu, Kultur mailako ezaugarririk trukatzeko asmoz. Sortu zen giroa ikusiz, arrakasta handia lortu duela esan dezakegu. Dena dela hau horrela atera bazen, zenbatek lan egin zuten kontutan hartu behar dugu: zikiro erretzen zutenak, serbitzen sutenak, mahaik jarri eta montatu zituztenak eta behin ere ikusten ez diren eta aipamen berezia merezi dutenak, hau da, bi egun osoz sukaldean sarturik egon zen emakumeen taldeetxoan.

Orain astebarruko ekitaldietaz idazterakoan, beste koloreta tinta jarri beharko dugu. Gaur egun ezerk ez al gaitu kezkaten? Gaur egun gai baliogarririk ez al dago? Hitz egiteaz, aditeaz, aspertu al gara? Gaurko gizarteak hedatzen duen

Hitzaldietan, gaur egun era betean edo bestearen axola gaitzutzen gaiak ezarri dira. Denok iritzi bat dugu, bakoitzak berea, baina denak ez dira berdinak. Zergatik ez aprobetxatu horrelako aukerak eztabaideatzeko? Izan gaitezen zentzudunak, «eztabaida» hitzak beldurra ematen badigu ere, bere mamiaz beharturik gaude. GAZTETXEA adibidetzat hartuz, horrelako galderak entzun ditzakegu: Zergatik borrokatzearaz dugu gaztetxe batzen alde? Zergatik nere seme-alabak joaten dira gaztetxera? Zergatik... eta zergatik pila bildu daitezke gai honetan eta beste guztietaan. Hitzegiterik eta aditzerik ez dagoen gizarte batetara iristen bagara, gizarte desegin eta esperantzariak gabeko gizartera heldu garela pentsatzan dugu. Horregatik, hau ikusirik —beste era batetan agian— mantendu behar ditugula aukera hauek deritzogu.

Aste honetako beste puntu beltza, musikalidiak izan dira. Elizan egindako eskolaniaren saioan jende batetek erantzun zuen baina, dantzaldietan eta Jazz emanaldian, oso jende gutxi ikusi zen. Honek, zer lana dakarrén eta ekonomikoki zenbat galtzen den ikusiz, alternatibaren bat pentsatu beharko dela gau hauetako, garbirik utzi digu.

Ekonomiaren kontua aipatu dugunez, presupuestoaz mintzatu beharko gara. Arlo honetan ez dugu banan bana hartuko, baina diru-mogimendu handienak ikusiz, alde batetik Iparralde Eguna hartu behar dugu, zeren emaitzaren gorabeherak, hemen finkatzen dira. Hau da, gaizki atera ezkerro, hor heldu dira galera handienak. Egun honek milioi erdi baino gehiagoko kostoa izan du. Eta dezakegu berea betetzen duela, beste gastuetarako pixka bat utziz. Kalkulatu bezala, milioa eta zortzirehun mila pezetatako aurrekontua izan dugu. Hortatik «Príncipe de Viana»k, eta Iparralde Eguneko baziak sarrerak ematen duena kenduz, beste bederatzierehun mila pezeta lortu behar dira kitto egiteko.

Hau dena nola? Alde batetik sarrerak kobraztua, —gure asmoa ahal den gutxiena kobraztza bada ere, oso sarrera importantea eta nahitaezko dago hemen!, bestaldetik herriko tabernak, Aurrezki Kutxak, lantegi txikiak (Sarriok ez omen du dirurik horretarako), Eskola, Ikastola eta Guraso Elkarteek emandako diru laguntzaz. Bigarren honetan, denetara, 200.000 pezeta inguru jaso delarik. Pegatinekin ere asko biltzen da, eta azkenik, Leitzako Udaletxeak emandako ehun mila pezela. Puntu honetan adierazi nahi duguna hau da: Horrelako ekintza herritarra ikusirik, (elkarrengatik eta baita Udaletxea ere konbidatua izan da eta partidu ezberdinak bi konzejal bildu ziren haseran) bere diru laguntzaren konpromisoa handiagoa beharko lukeela, Udaletxeko «presupuesto ordinario» deitzet den hortan diru kopurua gehitu.

Norbaitek, ekintza hauek talde konkretu batek prestatu eta interes partikular batzuekin egina direla pentsatzan badu, hau adierazi nahi diogu: Ez dela ideologikoki bat eginez oinarriturik dagoen taldea, hau da, ez da partidu politikoa batena (ezta asmoa ere), irekirkir eta edozein pertsona, talde eta soziedadearrentzat zabalik dagoela. Hau praktikan demostaturik dago, horregatik «fondo publikoak» erabil daitezke pentsatzan dugu. Herritar guztiok parte hartzen dugu diru horiek sortzen eta horrelako kultur ekintzeten probetxoa ateratzea egokia dela deritzogu. Ez dugu haserre batetan murgildu nahi, garbi utzi besterik ez, eta dudarik gabe, konpromiso gehiago exijitu.

Beno, ez dugu idazti hau kolore beltzaz bukatu nahi, horregatik esan behar dugu positibotzat jotzen dugula aste hau, abina jakinik hobetu daitekeela eta hobetu litzateke denon parte hartza handiagoa balitz. Esperanza horiek gionbidatzen zaitutegu hemendik aurrera egiteko asmoa ditugun ekintza ezberdinaren. Talde bat dago, Kultur Astea baita, baina gauza gehiago egin daitezke urtearen zehar, eta hortan gaude.

EUSKARAREKIN

BATEGINIK

Duela hilabete batzu, BATEGINIK deituriko kampaina eratu zela denok gogar dugu. Hori pasa zen, eta zer?

Euskalerri osorako prestaturiko mobilizapen honek zituen helburuak gogora arazi nahi ditugu.

Alde batetik, Euskara Euskal Herriaren hizkuntza nazionala dela esanzei, herritar guztien eskubidea dugula azpimarratzen zen. Horregatik, euskararen berreskurapena eta normalkuntza hartz behar dugu helburutzat.

Bigarren puntu batetan, hizkuntzak, frantziar eta espainiar estatuen administrazioen aldetik jasatzen duen ordezkapena eta diskriminazioa adierazten du.

Hau ikusirik, hiru puntutako eskaera egiten da.

1.- Agintari ezberdinei, Euskalerrien hala Madrilen edo Parisen ari direnei, euskararen ofizialtasuna aitaztea Euskal Herri osoan, eskubide hau denontzat ziurtatzea maila guztietan behar diren baliabideak jarriz eta prozesu honetarako akministrazio desberdinaren arteko hizkuntz politika koordinatzea eta bateratzea.

2.- Europako Elkarteko erakundeei, euskara ofizialki onar dezatela ondorio guztietarako eta hizkuntza minorizatuek —euskarra kasu hontan— onarpen osoa eta berdina eduki dezaten.

3.- Euskalerriko herritar guztiei, guzton eta bakoitzaren ahaleginik gabe, aurreko guztia alperrik izanen dela, trebetzen eta euskaraz bizitzen saiatzen ez bagara.

Zabaldutako agiriaren mamiak edo edukiera hau izan zen gutxi gora-behera. Honetarako fase edo zati ezberdinak ezarri ziren:

- Informazioa.
- Herritako ekintzak, gehi firma bilketa eta bono saltzea.
- Kampainaren bukaera.

LEITZAN, NOLA SUERTATU DA?

Kanapina hau Euskalerri osora zabaldu zenez, Leitzara ere iritsi zitzaigun.

Hemen, lehenengo pausoak, Euskal Kulturarekin zer ikusirik duten taldeak bilduginen: A.E.K., Eskola, Ikastola, Udaletxea...

Maiatzaren bigarren astea hartu zen —«buzoneoa» egin ondoren— zenbait ekintza aurrera eramateko, asmoz. Lehenbiziko egunean Kirol Eguna eta bigarrenean bertsolari eta trikitixa jaialdia ospatu ziren. Azkeneko honetan jendearen erantzuna polita izan bazeen ere, bezperako ekitaldiak jendez gainezka egon zirelarik ezin daiteke esan.

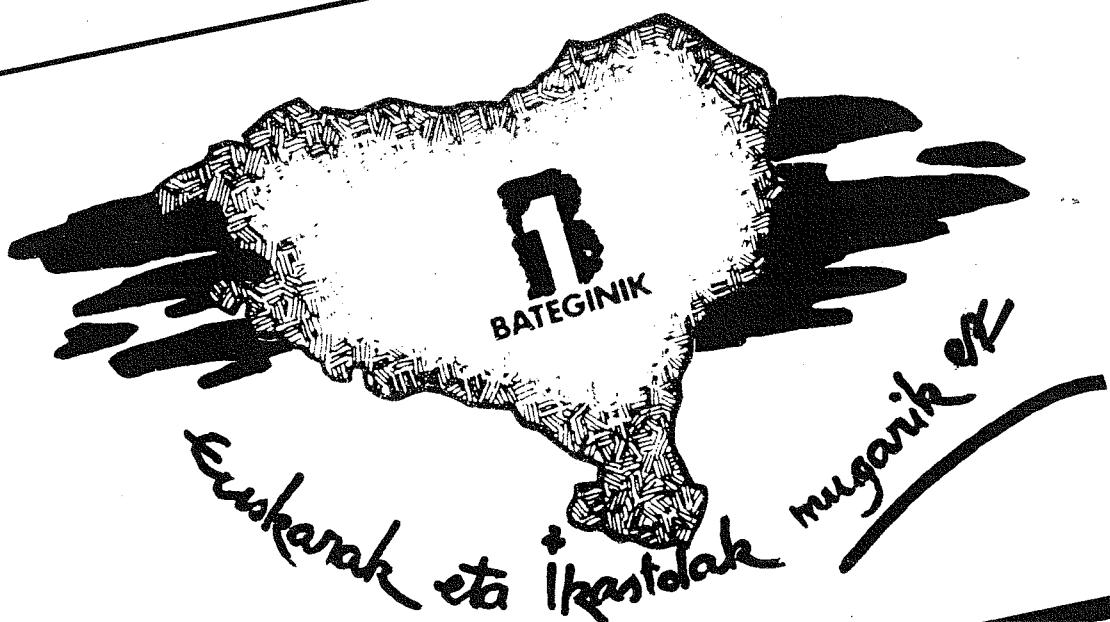
Esan bezala, firmen edo sinaduren bilketari eta bonoen saltzeari ekin genion eta ez zen makala izan erraitza. Zortzirehun sinadura, bildu ziren, dudarik gabe horrelako helburuak izanik, gehiago espero zitekeen, baina portzentzaien, firmadun hirukit batek eman zuen. Bestalde, larehun bono saltzeko asmoa baguenen ere, hiruehun eta hemezortzi saldu ziren. Datu hauetatik, zaila bezain arriskugarria ikusten dugu konklusioak edo ondorioak ateratzea.

Dena dela, horrelako kampaina batek, konzentzi mailan «zerbait» eman behar du eta hau eguneroko bizitzan hartz beharreko konpromisoa da. Gaur egun euskara-gune gutxi dago zoritzarre eta horietatik bat Leitzan dela hamaika aldiz oihukatu dugu. Baino Leitzan, hizkuntza mailan, ezaugarri hau galtzen ari da pixkanaka. Euskaren txoko hau hausten ari da —ari gara—. Normaltzat hartzenten dugu kaleetan barna, gaztelera aditzea. Normaltzat hartzenten dugu gurasoen arteko elkarrizketak gaztelera egitea, eskolatik kanpo umeeek gaztelera egitea, geure sentimenduak beste hizkuntza horretaz egitea. Bazzurentzat importantziariak gabeko arazoa bada ere, beste askok soluzio bide batzen beharrean sentitzen gara. Beste gauza askoren gainetik, hizkuntzak —euskarak— lotzen gaitu Herri bat osatzeko nahiean. Oskorriak kantatzen duen esaldia errepetitua nahi dugu hemen: «... zer Euskal Herri litzateke bere hizkuntza galtzen duena...». Beste lema askoren menpe bizi gara gaur egun: «Euskalerrian euskaraz», «euskarra gure hizkuntza da»... eta egoera normal batetan, aperrikakoakizanen liratzeke, baina guk geuk behartzen diogu geure buruari hau dena esatera eta aditzena.

Lan sakon eta handia egin eta egiten da euskararen egoera zuspertzeko, ez dezagun potto egin. Betiko argumentoaz asperturik bagaude ere, ez dezagun etsaiaren papera bete. Pentsa eta sines dezagun gure hizkuntzaz balia gaitezkeela eguneroko bizitza aurrera eramateko.

Bateginik jarrai dezagun!

Hizkuntzarekin Bateginik... hizkuntzarekin gutxienez!!

LA SALUD. UN PROBLEMA DE EDUCACION

En el ámbito de la salud, la prevención es, hoy en día, un desafío para la ciencia y la sociedad, organismos nacionales e internacionales consideran que la salud no puede ser definida y ya como la ausencia de la enfermedad sino como un estado de bienestar físico, psicológico y social. El tradicional modelo médico de salud ha sido sustituido por un modelo bio-psico-social.

Estos cambios en el concepto de salud vienen de los propios avances de la medicina que en los países desarrollados han conseguido una mejora de los indicadores tradicionales de salud (mayor esperanza de vida, menor índice de deficiencia mental, etc.) además de haber observado que muchos trastornos tienen un marcado origen psicosocial.

En la cadena causal de los problemas de salud se ve que antes de la cirrosis del alcohólico o del edema pulmonar del heroinómano están la ingesta de drogas, antes del embarazo no deseado está el comportamiento sexual no previsor, antes de la obesidad infantil —verdadero problema en nuestro país— están las pautas de crianza familiar, en definitiva, muchos de los comportamientos que realiza un sujeto atentan contra su propia salud.

Desde mi punto de vista, cualquier tipo de prevención de todos estos comportamientos no saludables y peligrosos debe estar integrada en un marco educativo mucho más amplio que trataría de mejorar la calidad de vida de los sujetos desde una idea integral de la salud, lo que, en definitiva, podríamos denominar educación para la salud.

LA EDUCACION PARA LA SALUD

La forma en que la gente se comporta, el tipo de alimentos que ingiere, sus hábitos de ejercicio, el cuidado que tiene de sus dientes, los cigarrillos o el alcohol que consume influyen de un modo decisivo en su estado de salud. El estilo de vida en general con el que viven los individuos y los riesgos a los que se exponen condicionan sus posibilidades de enfermar o morir antes de lo previsible.

Si esto es así, la falta de conocimiento de todas estas condiciones sería una de las principales barreras para que la gente adopte comportamientos saludables. Es por esto por lo que tradicionalmente se cree que la solución está en transmitir información. No obstante, todos estamos de acuerdo en que lo que la gente hace es más importante para su salud que lo que la gente conoce acerca de ella. ¿Cuántos alcohólicos conocen las consecuencias físicas y sociales asociadas a su conducta de adicción y por ello siguen bebiendo?

En efecto, la información puede ser una condición necesaria pero en modo alguno suficiente para que los individuos cesen de actuar de un modo peligroso para ellos y para la comunidad o se impliquen en acciones saludables. Para ello es preciso recurrir a estrategias y procedimientos cuyos objetivos sería el cambio de comportamientos.

Los programas de educación para la salud centrados en transferir información han sido abandonados hace años incluso en las escuelas, donde tradicionalmente se ha enfatizado en la función de informar.

Debemos tener claro que informar no es más que transmitir unos conocimientos y que la educación lo que persigue es la formación, el desarrollo del ser humano.

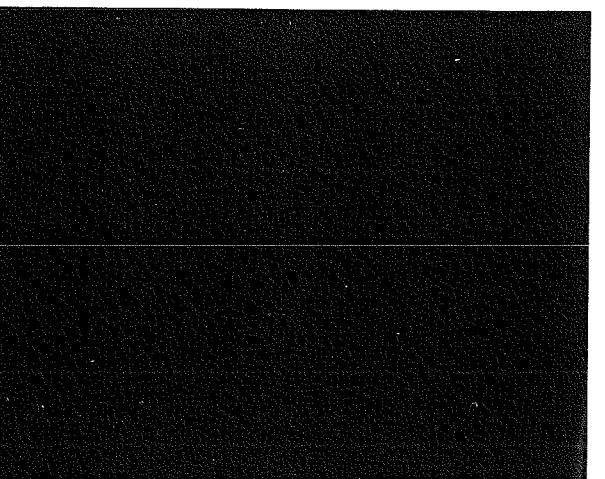
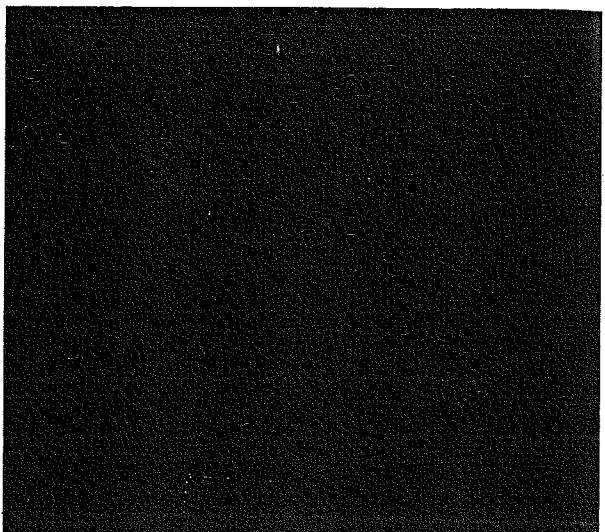
Hoy en día la mayor preocupación de los educadores para la salud es la de cómo lograr que las personas y las comunidades adopten realmente comportamientos facilitadores de salud. La tarea no es fácil, está llena de grandes obstáculos: implicar el dominio de los conocimientos que en la actualidad se tienen del comportamiento humano la coordinación de recursos que tiene la sociedad, de disciplinas y profesiones (médicos, pedagogos, padres, etc) y la adaptación de cambios sociales y políticos.

Es un hecho que muchas de las acciones que podríamos llevar a efecto para mejorar nuestra salud complicadamente entrelazados con el sistema de valores, economía, principios religiosos, etc. Por ejemplo en los usos sociales del alcohol y el tabaco hay multitud de intereses económicos.

La variedad de opciones en una sociedad de libre mercado es sólo aparente. El hombre no controla lo que consume, es cada vez más dependiente a la hora de tomar decisiones. Por ejemplo un sujeto puede optar por fumar o por respirar un aire no contaminado pero es realmente libre cuando de hecho está constantemente siendo estimulado a fumar por la publicidad o por la gente que le rodea? Vemos que la toma de decisiones individuales es cada vez más difícil en un contexto en el que no existe una cultura de la salud que pueda equilibrar el desamparo del hombre ante los que se enriquecen a costa de alterar la salud de la comunidad.

La educación para la salud es una empresa demasiado amplia y compleja como para que sea delegada únicamente en manos de los políticos y de los especialistas (médicos, etc). La educación para la salud debe contemplarse en una estrategia amplia de promoción para la salud en donde la comunidad asuma un protagonismo efectivo.

En definitiva, los objetivos que perseguiría la educación para la salud serían: desarrollar hábitos y costumbres sanas en la gente, modificar aquellos comportamientos de los sujetos que son insanos o peligrosos para su salud, promover la modificación de aquellos factores externos al individuo que influyen en su salud, lograr que los individuos y los grupos organizados de la comunidad (entiéndase ayuntamientos, grupos sociales, etc.) acepten la salud como un valor fundamental por lo que deberán asumir responsabilidades y control sobre aquellas circunstancias que les afectan y, por último, cambiar la concepción medicalizada e individualista de la salud.

Ezquerrean zutik, Evaristo, lepotik zintzilik pañulo duela, eta txistua ezpainetan. Gaine-rakoak, zein diren, begira erne eta asma.

EVARISTO ELDUAYEN, ZIZTULARIA

Nork ez du entzun Evaristoren aipamenik Leitzako txistulari zaharrei buruz hitzegiten inor hasi zaionean? Bai, badakigu leitzar askok baduela Ebaixoren aditzea, eta bera ezagutu zuen jende franko badela gure artean, baina, hala eta guztiz ere, hari buruzko pasarte batzuk hona ekartzeak ez dugu uste jnorri kaltsik eginen dionik. Nork esan behar zuen PLAZAOLA trenak harrapatuta hil zen Ebaixoren pasadizoak izen bereko PLAZAOLA honetan kondatuko zirenik? Baina, gauzak horrelaxe gertatzen dira, eta oraingoan, Ebaixto gertatu zaigu tren Zaharra eta aldiizkari berria uztartuko dituen protagonista nagusia.

Geroztik beste askok egin dut lana ahaztu gabe, Ebaixtori zorzaio, beste inori baino gehiago, Leitzako Ingurutxoak bizi duen arrakasta: haren gandik jasoa izan bait zen lehenbiziko aldiri partituretarra. Hilario Olazaran ospetsuak hartu zion hain zuzen gaur «Joanen Etxea» esaten diogunean, oraintsu dela hirurogeita piku uste. Baina, eman diezaiogun hitza Aita Hilariori berari, guk baino askoz hobeki kondatuko bait dizkigu orduko pasarteak:

«Bajo la robusta curva de uno de los arcos de piedra del monumental Ayuntamiento, que en escudo blasóna heroicamente, el viejo txistulari popular, eguido y serio como una escultura helénica, con su gran boina sobre los ojos y la negra blusa recogida en la cintura, tañe una vez más en su larga vida su flauta de manzano, el txistu que en sus años mozos construyera para entretenar sus pastoriles soledades, para llenar el silencio de los montes.

Brotan las dulces melodías patrias con el aroma sonoro de lejanas edades... La extensa plaza hiere en colores. Una hermosísima juventud —sonrosada y esbeltísimas ellas, corpulentos y agraciados ellos— renueva continuamente sus saltos, giras y pasos de las danzas raciales.

Durante toda la tarde, Ebaixto, cual maravilloso pájaro, ha tocado infatigable las más suaves y alegres melopeas.

«Se habrá percatado de que, escondido tras una ventana de la vecina casa Kortea (Joanen Etxea), alguien contempla y escucha embelesado?...»

Eran las fiestas patronales de San Tiburcio de 1926, cuando tuve la gran complacencia de oír al gran txistulari de Leiza, Evaristo de Elduayen, guiando sambenamente las bellísimas danzas del pueblo, llamadas con el lindo nombre de Ingurutxo. Apenas terminó de sonar la encantadora música, hice llamar al popular artista. Precisaba recoger cuanto antes aquel tesoro de melodías patrias, que junto con la vieja flauta podían desaparecer de un día para otro.

Al cabo de larga espera, apareció el buen viejo, que hurañamente se obstinaba en negarme su entrevista con el infundio pretexto de que yo no sabía hablar en euskera (vascuence). El no comprendía una palabra de ninguna lengua extraña. —No soy tan ignorante, le dije sonriendo, como para que no podamos entendernos en nuestro euskera, amigo mío.

El buen hombre, animado con la cordial acogida, se prestó a cuanto quise; y sacando con disimulo el txistu, que siempre llevaba escondido y cruzado entre la faja y el pantalón, comenzó a tañer maravillosamente.

Y le observó con la misma embelesada admiración con que se contempla a uno de esos mirlos de voz dulcísima, que encantan nuestras arboledas».

Guzti hau garai hartako ARILLA argitaletxeak ateratak Leitzako Ingurutxoari buruzko monografiko batetan dator. Oso osorik Lizarrako Aita Olazaranek egindako monografikoa da hau, eta leitzar dexeletek badutela uste dugu koadernotxo xoragarri hau etxeko zokoren batetan hautsez estalia, edo pipiak zulatuxea iza-tea ere ez asko fiatu! Dena den etxe gehiagotara ere hel dadin merezi du, eta jarrai dezagun Aita Olazaranen esanetara, izanez ere, hain goxo eta xamur adierazten ditu orduko giora eta pasarteak. Begira, esate bateko, nola egiten duen Ebaixoren deskribapen fisikoa:

«Alto, seco, entrecano, cara larga surcada de arrugas ys ojos azul claro, que se perdían en lo invisible mientras tocaba su brillante flauta.

Una ingenua sonrisa iluminaba frecuentemente la faz adusta en apariencia. Poco a poco fui trasladando el pentagrama las melodías que incansable y pacientemente repetía. Y al cabo, toda la música de Leiza, fijada en el papel, sonó en el piano por primera vez.

Repentinamente los claros ojos del viejo auleta (sic) se iluminaron con una gran alegría. Sus melodías campesinas, envueltas en la túnica polimita de la moderna armonía, le acariciaban el alma con insospechado deleite.

Per una sombra de melancolia fue oscureciendo su rugosa faz. El pensamiento de que las caras melodías de su desgastada flauta basca dejaran de pertenecerle exclusivamente y saltando del recinto familiar fueran a cantar por el mundo, le afligió hasta el punto de hacerle exclarar:

—Se acabó mi música. Ahora me llevan a Pamplona y...

Con las más suaves palabras le tranquilicé, haciéndole ver que lo que él creía una profanación y el término de su música, era precisamente el principio de una eternidad gloriosa...

Unas recias pisadas resonantes sobre gordo pavimento de roble, y Ebaixto se alejaba en la obscuridad de la noche, sin sospechar que su nombre nimbado para siempre brillaría junto al Ingurutxo, la hermosa colección de danzas bascas, que había conservado con la humilde ingenuidad de quien guarda sin saberlo un preciosísimo tesoro».

Ondoren Ingurutxoaren xehetasun guziak ematen ditu, batez ere, Nafarroan zehar hainbat eta hainbat dantza eta musika doinu eder bildu zuen Hilario haundiak. Baina, denboraren buruan, ikus atzera nola jotzen duen Ebaixto zaharra rengana. Ez zeukan ahaztutzeo nonbait! Bihotza ukitu zion, ongi ukitu ere, haren heriotzaren berri jakiteak!

«Declinaba el verano. En la página final del borrador de la partitura de piano del Ingurutxo escribí la última nota, y con un suspiro de satisfacción dejé el lápiz de metal blanco descansando en el rinconcito de la última tecla de mi piano.

Al oír distraidamente la prensa del día, en las noticias oficiales leí con estupor unas líneas frías y terribles, a las que nadie había dado importancia: «Cerca de una estación de Leiza ha sido atropellado y muerto por el tren Plazaola el viejo vecino de dicha villa Evaristo de Elduayen».

El txistulari glorioso a quien debe la raza basca la conservación de una de sus más bellas colecciones de danzas, el flautista euskaldun de misterioso faz, que, durante tantos años hiciera saltar, como una luz, el júbilo añejo de las músicas rurales con su desgastada flauta de manzano, había callado para siempre aplastado por un tren, cuando se dirigía a sus tranquilas labores campesinas.

¡Pobre amigo mío! ¡Que Dios haya recibido tu alma inocente!

Honelaxe bukatzen du Hilario Olazaranek, Ebaixto zenarekiko iharduna. Nik dakidala, inork ez du idatzia Ebaixtori buruz, Lizarrako herri musikazale amorratu hark bezain xamur, eztia eta goxo.

Baina, egia esan, Aita Olazarenak baino maila goragoan jartzen du Orixe haundiak berak Ebarixto famatua. Beste euskal gai askori bezala dantzari ere eman zion bere ukitua Orrixek. Badu, hain zuzen 1965. urtean egin zitzaion omenaldia zela-ta argitarra zen liburua; eta bertan, beste langai ugariren artean *Dantza Nagusia*-ri buruzko lantxoa dator. Gehiago luzatu gabe, hona Ebarixto aipatzeko pasarte batzuk:

«Nere jaioterriren lenbizi, mutiko nintzala, orain galdu bada ere, naiz Napparroako danbolinā zekartela, Ebaristo Eldudain, naiz Lirzatzako giputza, J. Antonio Arotzena, sokadantzik asten zan, gizon utsekin. Mutillen Zubia, Desapioa eta Erreberentzia bukatutik, neskatxak serbitzen ziran sokadantzaren tuntun beretan, Inguruxoak asterako».

Halabaina, honako pasarte honetan (303.orri.) goraltzen du bereziki leitzarraren dohaia: «Gaurko ziztulariak askoz obreak dira lengoak baino ziztua iortzen; baino danbolinā iotzen oso aldrebesak, asko beintzat. Ontan zireni iatiak zaar aiek, eskola gabe ere. Zara guzia ez da on, eta berri guzia ez da gaizto; batetik eta bestetik Oberena artu bear dugu. Danbolinā, tuntuna esan nai nuke. Nor da orain, esaterako, Ebaristo Elduain bezain tuntunlari onik? Ongi goigoa daukar, Leitzako plazan iri ordu laurdenez atertu gabe egon giñala iruindar bat eta ni, aren neurri berdintasunarekin arriturik. Metronomo bat ekarri hagenu, etzait iduritzen arengandik pitsik ere aldegingo zunik. Bai ote zan Euskalerrrian ez ezen, lekura ere, zotza arek bezain zeatz eraman zezakenik?...».

Eta berriro, 309. orrialdean, hara zer esaten duen berak Dantza Nagusia deitzet duen Inguruxoaz ari dela:

«Gure inguruetan izan danbolinā jatorrena Leitzako Pastain izan da. Pontxo areago ziteken ziztuan, baiñan arratzean (ttuntunean) oraingoetara etortzen zan. Ez det esaten zortziko zu 6/8an idatzent jarraitu bear dugunak, Iztueta eta Pastainek eta bezala, baiñan aien patxaran jo dezatela, gure dantza aundikia au kaxkartu ez dedin. Ontan Pestain-en eskolakoa da gure Sarasola au, hainan esan dedanez, agurotu egiten da.

Nik iru ikasles ezagutu ditut Pastain-enak: Ebaristo Elduain, Leiza bertakoa; J. Antonio Arotzena, Lirzatzako, ta nere jaioterriko J. Iñazio Atxega. Oten patxaran biurtzea nai nuke nik, naiz ziztua naiz zaldabaina jortzen dala».

Dudarik ez: Orrixek Ebaristo oso hurbilek ezagutu zuen, orduko beste ziztulari asko bezala. Baino, gu hemen ezin zabal, ezin luze. Zehaztasun gehiago nahiko lukeenik (esate bateko zaldabaina zer den, eta beste) baldin bada, aski du Orixeren lantxori hori eskuratzeari; guri Batiste Astaitzek luzatu digu, eta besteren bati luzatzeko ere, ez dugu uste eragozpen haundirik jarriko lukeenik.

Ohartu bazarena, orain arte dokumentu idatziak besterik ez ditugu aipatu; baina, ikus dezagun Ebarixto ezagutu zutenek zer dioten ahoz ahora. Horretarako, zein lehenago, bere seme propioa ez boda? Oraintsu dela hiru urte inguru jo genuen Adunako Aizpea etxeko apeak, hain zuzen ere, Ebaristoren semeetariko bat han bizi zela aditza eman zigutelako, eta beste gauza askoren artean honako honelakoak esan zizkigun Juan-ek:

«Malkorra baserrin jaio zela usteet. Gero, Astibinetz bizitza zielat usteet. Geo Errutitzenet bai; an jaio nitzen ni (bere seme Juan). Geo andik Mitxelaundire pasa giñela usteet. Beti errerant, baikizu; ta askotan paatzeko... Ala, biñipiñ, Txonkonea etorri giñen azkeneako. Gu, seme-aklabak morroi ta moja ta al giñun bezela, baikuzu ordun zer tzan... Martinek biboliña jorze zun; ta Gregorik panderuaire bai polikitxo, (bi hauet, Ebaixtoren anai-arrebak dira). Amabi seme-alaba giñen gu denak; ta ni, Juan, ta Bonifazio oainditik bizi geanak.

Txixtuere beak eiñe izate zun ark. Eztaikit gaztaña eo lizarraeo zerekirri eiñu izate zuen. Oanik or delaz usteeti ganbareko zokon baten. Eastunak, berriz, latzok zittula usteet. Atabala, ezeri larrukin eiñu, ta ttuntuna katu larrukin... Atabala jotzen bere semea, Miel, eabiliz zun; ta eztakitz seuru... San Mielen eo premion bat ibazi izan bear tzun tanbor arekin. Geo, Bittorio Ojalaterona, ta Pastaingon batek laguntzen tzioan tanborrakin.

Ordun oiterra zen bezela, goizen korneta jo iru puntutan, ta erriko aintz guzik biltzen zittuzten etxe baten, Don Manuel bizi zen etxearen (Apezenen)... ta aintz artu, ta aik zaintza jutezan, batzutan Malkor aldea, bestetan Kordaun aldea. Ta, iluntzen etxea berriz, aintzak aurren artuta».

Honelaxeko kontuak kondatu zizkigun Ebaixtoren seme Juanek, batzutan orain-dik Leitzako hizkera eskapatzentzitzaia. Pena zuen Juanek gauza askotaz oroitzen ez zelako, baina, halere, atseginez erakutsi zizkigun erlikia bezala gorderik zeuzkan abalaba Zaharra eta bere aita zenak erabilitako txistu, hautsak hartua. Baldin Ebaixtori buruzko artikulurik egiten baguenen, mesedez kopla bat bidaltzeko esanez agurtu gintuen, garai bateko pasadizoak gogora ekartzek nahigabe sortzen duen nostalgia disimula ezinik.

Baina, bere seme Juanek ezezik, beste leitzar zenbaitek ere eman digu Ebaixtori buruzko berrikira eta ahal den xuxenenik transkribaturik horietek eskaintzen ditugu ondoren:

«Auntzien goardin zegoala sillek itten aitzen zen; nonbattetik bize atea bear da. Auntzkin zebillen bitartean urritzek eta billu, te, sillek, itten aitzen zen. Beñi, apustu et Toloson eiñ tzuen, aizkoan edo zerbatte ola. Onek, Ebaixtok, yoan nai izakio, beñi laumaiakoik ez. Ta, ortako, baserrietaen enkargatu zezikoa bi sille, ta ark bere batten: otzek inde paatuko zeia ba, oik dirudunek ditto et! Sillek inde yoan da baserri ortza, ta, anie: oso poleki eiñ dittozo! oso doto daude! Earrak die Ebaixto, earrak! beñi, diruik ez ematten. Ta, beak esan omen tzioan: beide, ola ta ola, biar opustue da Tolosan, da, araxe yoan nai nuke inondik aal bida, beñi, zortzimaikoak ez dut poltsan, da, otzek kobraztuko banitu, espeantza orrekin etorri naiz. Ara ba, Ebaixto, oaiñ diruik ez daukuña etxen, da, biarko

«Lazarok astoa uixitze, eurketan ibiltzen zen. Astakarga bakoitzeko ainbeste diru, ta arkin apaltzentzun askotan Arakindein. Apetitu aundie omen tzun; gizon azkarra baitzen. Ala, beñi apaltzen ai zela, Astaitzako Joanez adarra yozteatik: Apetitu aundie daukezo Ebaixto! Andik puxkeatea berrize: Apetitu aundie daukezo Ebaixto! Azkeneako nazkatutegi gizonak: Zer dozo gazte, iruarren adide dozo gauza bea estateuzula. Beidañzo geo! Ta, gurek, Joanez, berrize adarra yozteatik: Atea zattea kanpoaa! Bestea, tioso amorrazie altxa ta abitu de, orduko zartuxea, ta gurek laxtereiñ bear izan omen zuen andik anka.

Bestearen, bee auntzkin Kordaun alde artan zebillela, zea, Kordaungo attunen iltzenen bee seme Joan apezai abisatzea zila illunar alden, berbatte muiutzen zela iduitu omen zetzion bide bazterreko ikatz-xelai baten, ta, yoan, omen da ikustea, ta, Ebaixto neska apin zule! Orduko kamineran alaba, Marie, omen tzen azpikoa, ta Ebaixto gañen. Bestek ixixillik aldein omen tzun apezai abiso emattea. Ta, bueltan eldu zela topo eiñ omen tzun Ebaixtokin biden. Non ibilli aiz? —galdu omen tzion. Ta, Ebaixtok, olako zear-beiratu bat einde itzik esan ga-be seittu omen tzun aurrea».

(Asteitzako Benardori hartua)

Bere aita zena hil berria baten ere, ez zeukan nonbait apuru haundirik Kordaungo Joanez gauza guzi haietaz konturatzeo. Baino, tira, ahoz aho jasotzen diren ixtorio eta pasadizoentzat grazia horretxetan dago hain zuzen: kontalariaren fantasia. Ouri askoz gehiago gustatu izan zaizkigu gizonaren irudimenak sortutako ixtorio fantastiko zoragarriak, eta ez betikoa historia erreala eta tristeak. Olazaranen pasarte horietan ere izanen zen fantasiarik, seguraski. Orain! mundu honetako gure izatea sinesmen kontua dela ueste duenak, berak ikusi beharko du zein sinistru eta zein ez sinistru.

«Nik ezautu nun. Akordatzen naiz oanik umek giñen gu. Askotan etortzen tzen alde oitza, astoak eurretarra ta... Trena sumatzen giñuñen laxterka ateazten giñen gu; baikuzu umea ze izateen da; gañea, ikusteñu zorbidea nun daon (Tolaloko ataurrean trenbidea seinalatuz). Atetan izaten bai giñun ia. Ta, Ebaixtok errixtan emattegiun: Ez al duzue aitzen ez ateatzeko trenbidera! miñ artuko duzela eunen baten!! Ekusikoñzue azpin arrapatzen bazaiztue!!

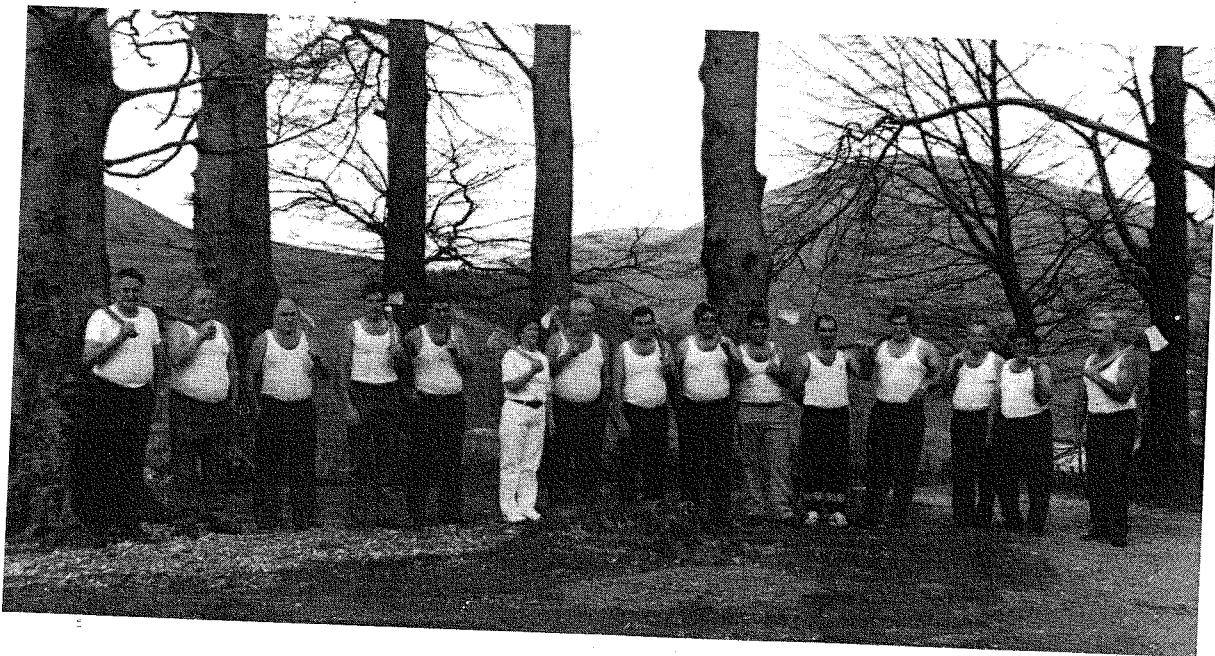
Da, azkenen, bea arrapatu ala jainke! Bai, ortxe aurrearexo, Yoanabordako ortsan arrapatu zuen. Da, artatik il tzen gizajoa. Bere, anaie Martin, Tolaren bizi, beñi, Txuitanea ezkondu zen lenbizi, ta, andik paastu zen onea. Biboliñare yotze zuen Martin onek. Oanik emen izaan da gañea biboliñ zaar ue, nonbatte».

(Tolaloko Fermin-i hartua)

Jakina, Ebaixtori buruzko beste mila pasarte eta xehetasun jainen du leitzako jande askok. Guk apur batzuk baizik ez ditugu bildu hemen; eta beste norbaitek osatzen duen guk hasi besterik egin ez dugun lana. Eta bukatzeko, nola ez ba!, gure eskerrik beroenak artikulu honetan beren apurra jarri duten guziei, guk, azken batean, haiek esandakoa bildu baizik ez bait dugu egin, beraien eta Ebaixtoren ohoretan. Hala bedi.

SASIZIZTULARI BATEK

ERREMENTANEKO MIEL ZABALETAREKIN HIZKETAN

«43eko apirilaren 25ean zen zure amaren txokolatea Urbitan. Gogoan dauket zure ama nola ibili zen dantzan Auzmendirekin eta Periko Zaldar nola aritu zen bertsoetan ere bai. Egun hure Pazko-egune zen. Nere ezagera gizun Pazko-egune apirilaren 25ean behin bakarra ezagutu dot. Eta gehiago ez dot ezagutuko seguру aski. Pazko —egune apirilaren 22a baño beranduago gizaldin behin bakarra izaten omen da. Karnabalak martxoaren 7an ziren urte hartan eta korpus egune eta San Joan egune egun beren».

Holaxeke burua du Miel Errementanekoak. Memori harrigarria. Eta ez pentsa poltsatik libreta aterata aritzen denik. Ez, ez. Dena buruz esaten du. Bostgarren jenerazioko ordenadoreko baño memori haundiagoa du. Zerbaitei berri jakin rik, esaten digu.

Gartziaaren aurreneko apustua zurekin jokatu zuen noski...

—Bai eta nek galdu nuen. Leitzeko plazan jokatu giñun zortzi kanerdikotara.

Ordurako lan haundie. Ordun lautara ta, seitarra ta, zortzi berrogeitabost ontzakotara ta hola apustuak jokatzen ziren. Tolosan ere haundi agora apustu gutxi jokatzen zen.

Gero Yurrebasori «mano a mano» jokatu zion Gartziaarenak 48-ko urriaren azkeneko egunen. Gartziaarenak haise irabasi zion, hiruren bat minuto kendu zizkion. Gartziarena mutil ona zegoen, soldadu joan behar zuen eta apustu egin nahi zuen. Luxea gu baño bost urtez zaharragoa zen eta Afrikan soldaduska eginda etorri zegoen. Oxerramon Alparo ta elkarrekin eginiek soldaduska Afrikan. Eta luxe horri jokatu nahi zion. Baño Luxe hori soldaduskatik etorri berriei eta oraindik prestatzeko. Eta ordun Gartziaarenak Kortari jokatu zion. Hamabi kanerdikotara. Ordurako lan ikaragarria. Galdu —etsin bezala joan zen Gartziaarena baño irabazi egin zion 14 segundoz. 49ko hibeltzaren 23an zen apustu hori. Gure Afrikako sorteoko egune. Gartziaarenaren orduko sozioak: Martiertzineko Juanito, Joan Miltxona, Joan Yoaneneko eta Sesto.

Gero berriz Arriari jokatu zion kanakoetara, ordun kanako egurre iñork eba- kitzea milagroa iduritzen zen. Azpeitin jokatu zuten. Erdi haukera egin zuten: Arriak bi kanako eta Gartziaarenak hamar kanerdikoa. 49-ko abenduaren 18an. Gartziaarenak haise irabazi zion. Gero 50 an martxoaren bosten kanpeonatoa Do-nostin. Baleztena (Zubitarra), Korta, Arria eta Gartziarena. Hamar hirurogei ontzakotara). Gartziarena atera zen kanpeon.

Luxe, batere etzen atera kanpeonatora baño prestatzen zeuketen. Gartziarena jokatu zuen Luxekin 50-ko urriaren 29an. Honek egur gogorrak eraman zi-tuen eta hark samurraq. Egur onetatik hasi ziren eta hari jo arazi egin zioten. Hure gizon haundie eta otso samarra zen eta honi 59 segundo kendu zizkion aurreneko egurren. Bere hartan joan ziren azkenearaino baño azkeneko egurren Gartziarena itzuli zen aurrena. Hala ere Gartziaarenak galdu egin zuen. Sekulan peztarik jokatu ez zutenik ordun jokatu zuten. Jokatuko nuke, eta ez dago ongi hitz egiñen.

Luxea eta Gartziaarenak bigarren apustua jokatu zuten 52-ko abenduaren 7an. Bigarrengoa Gartziarena etsin joan zen plaza. Arijoa, berea egittekero zerarik ez. Ez bait zuten ongi gobernatu. Haise galdu zuen. Lau 72 ontzako eta lau 80 ontzako, zortzi egur. Ordurako lan ikaragarrie, hogei kanerdikoren lana samu-retan. Bigarren apustuko egurrek samurragoak zituzten. Aurreneko apustukoak kriminalak zituzten.

—Txillo ere zure lagun haundie zen bida, elkarrekin ibiltzen zinetenak apustuetan eta pilota partiduetan...

—Bai. Astelenero joaten zen hure Tolosara, partiduetara. Hure dénetara joaten zen. Olaso, ibiurko Joanito eta horikin asko ibillie ziren hure. Aritzen nintzen arditan eta herrin aditu nuen «Txillok zor zeidek». Ez kuidadorik izan. Etzazo duro baten zorrak azalduko. Sekulen jolasak balitz esanen nizuke. Baiño ez neri iñork deus esan. Txillo dirukin azaldu zen. Gizon fiñe zen Txillo, zintzo ikaragarrie. Apustun Txillo baiño gizon listogorik Naparroa guzin etzen. Hark dirue jokatzeko balorea zuen. Eta entendimentu asko. Bota behar al da kubritzeko: orain honera bota eta gero horrera bota, Txillo abudo buelta. Behin Aldazabal eta Bengoetxearen kanpeonatoko partidue da, esan nion Txillori. Joan zen eta diru asko irabazi zuen. Handikurrengoez zortzi asari benik pagatu zizkidan.

—Mindegia Mendizabalaren gañetik dago...

—Mindegia bere lan neurrikoan beti Mendizabalaren gañetik egonen da, berez aizkoldarigoa da ta. Berez gañea Ian-egoki samarra da, edozein lanetan ere ongi egiten du horrek. Baño egur haunditara Mendizabalak irabazi egin en lioke. Kanako batera ere irabazi eginen lioke. Mindegia gizon motx samarra da egur haudirako.

Mendizabalek eta Mindegia jokatu zuten apustue 52 kanerdiko eta 6-110 ontzakotara. Ehun kanerdikoren lana. Mendizabalek 17 minuto baño gehiago kendu zizkion. Mendizabalaren denbora 4 ordu, 12 minuto eta 9 segundo; Mindegiaaren denbora: 4 ordu 29 minuto eta 39 segundo.

—Alparo ikaragarria daukagu bada harri jasotzen...

—Bai. Amabirjin egunean 304 kiloko jaso behar omen du. Orain dela 25 urte Agerre zenak zazpi aldiz goratu berrehun kiloko eta marka hure inork ez egitekoia izaten zen.

—Hirerrehun eta lau kilorekin geldituko ote du edo noiz jo behar du goienburue?

—Bakizo zer iduitzen zaidan: orain 304, gero 305, eta gero 306. Hori allatuko da 312 t'erdiraino. 312 t'eri 25 arroa Da. Eta honek 25 arroa jasoko ditu, beste okerrik ez baldin badu.

Bere ginasi lekun sartu nintzen behin eta, joasus! hak ginasi tokik dawazke. Burnik barretan jarri eta hiaeik hartz guk akulhoa denbora baten hartzten giñun bezela eta hantxe ginasis.

—Arrokoa ere ona heldu da bada...

—Adíñen ariora asko jasotzen do. Orain dela 25 urte marka horik iñork egin zezakenik ez giñun pentsatuko.

—Retegik eutsiko al dio zapelari?

— Beste bost eedo sei urtetan eutsiko dio zapelari.

—Zer esaten zuen Albisuko Matxik?

—Albisuko Matxik Minbizikin hil zen 66 urte zituela. Matxik esaten zuen: Intelijentziez mejoran joan huen bolada baten baño atzeaka hasie dagoela ohartuek. Eskola bai, eskola aurreratzen ari dok. Baño intelijentziez behera. Intelijentzirik ez bada eskolak ez dik serbitzen. Eskolak serbitzoko intelijentziez behar-dik. Tratalarien batek zekorrari eskaini txikia egiten zionean esaten zuen. «Jeee! Para joderme a mí, bastante neon!».

LEITZE HAUNDI...

40 urtetik gorakoentzat

Ezin dut gai honetaz objetiboki idatzi, baina halere sainatuko naiz ahal dudan neurrian gauzak nola gertatu diren agertzen.

Herri hau polita da bai, lur asko du, aberastasunak, baita jai eta giro jatorra, horrela diote, hala diogu leitzarrak.

Baina nere eritziz eta ez diot inori eraso egin nahi, baizik eta guztioi, Leitzak ere badu akatsik: bertako jendea eta honi diot nik errua gaineratzen. Gaztetxeko proiektu guztii honi ere halako bat gertatu zaio. Proiektu haundi eta beharrezko hau, ala hura, pikutara joan zaigu. Ez ditut aipatuko bilera eta eginkizun guztii haien historioak, ba bait dakizkizue. Baizik gogoratu ala azpiramarratu gazteek ez dutela inoiz ilusiorik ala zerbaiz egiteko gogorik izan orain arte. Behin ilusio eta indar hiaeik herriratu nahi izan zituzten Gazte-etxe honekin hain zuzen.

Baina larriek intelijentzia ala malizia nioke nik, gehiago dute eta gogo hauetxea emateko milla «bai-ez». Lortu zen. Bigarren pausoak ere badu bere merienda-gazte gutxiago; gazte zitezen argirik ez eman. Noski zikinkeria handituz zoko bi atso hiaeik arrazoiz zuten «gazteek alferkeria nahikoao» «arrazoia zuen nire koñatak, udaletxeak ezzuen inoiz ezer eman behar» e.a... Hori besterik ez nuen aipatu nahi. Bai egia da gazteek ez dugula ilusiorik ez gogorik ez ezer.

Batzutan ahora ireki baino lehen gauzak ongi jakin behar dira. Herri honetan badago droga eta langabezia baino arazo handiagorik.

JENDEA

Jende bat

SOBRE EL GAZTETXE

SOBRE EL TITULO

Quisiera mencionar que me es indiferente que tachéis este título y que en su lugar pongáis kulturetxe, putetxe o kristauetxe; creo que es lo de menos.

SIGNIFICACION DE GAZTETXE

Ante los diferentes significados que al parecer tiene la gente sobre un gaztete (kulturetxe, putetxe o como queráis), me permite darle un solo significado, para que la lectura no se desvíe por cauces extraños; es decir, para que los que malentiendan intenten discernir, y los que no quieran entender pasen de página, ya que no es nada agradable escribir para santos reacios ni hombres milagrosos.

Un gaztete es un lugar o local donde la juventud pueda estar, reunirse y organizarse con el fin de realizar cualquier actividad deseada y nada más. Puesto que de aquí se deduce todo lo demás.

Por ejemplo, cuando un colectivo dice estar, dice convivir y por lo tanto elaborar una normativa.

¡Ah no no, nosotros queremos un gaztete para escaparnos de esta pútrida sociedad y no tener que cumplir ninguna clase de obligaciones! Pues, amigos míos, estáis equivocados. Primero porque el único medio para aislarse de la sociedad es la soledad, donde no existen ni las obligaciones ni normas, ni prejuicios ni mentiras, ni discordias ni guerras, y por esto no entiendo cómo se puede huir de la sociedad y a la vez vivir en ella y de ella. No se puede utilizar un gaztete como medio de evasión de la sociedad sino como contribución a la mejoría del mismo. Y cuando digo esto no digo precisamente que utilicemos las mismas fórmulas organizativas que utiliza una institución, un pueblo, un estado, sino que, si es posible, creemos unas nuevas.

Con respecto a la segunda contrariedad decir que en todo colectivo debe existir una normativa. Una normativa que responsabiliza y no que obliga; esto es autogestión. Aquí es donde el Ayuntamiento (o parte de él) cometió un gran error, cuando desde un principio obligó a los jóvenes a cumplir una serie de obligaciones. Esté bien dar dos o tres condiciones (de que se aproveche la casa, de que cualquier obra del local sea preeviamente avisada, etc) pero nada más, ya que cuando pedimos un gaztete, queremos autogestionarlo. Se utiliza la obligación cuando se ve que no hay responsabilidad, nunca antes.

Y siguiendo con lo de antes, decir que todo aquel que no es partidario de una

HISTORIA

Los primeros movimientos comenzaron hace unos dos años cuando se pedía lo mismo que hasta ahora, locales para los jóvenes. El Ayuntamiento, por medio de un acuerdo tomado en un pleno, nos respondió que al no disponer de casas vacías no podía satisfacer nuestro deseo.

Indicar que entonces no fue mucha gente la que se movió y tal vez por ello no se intentó retomar una nueva postura.

A finales del año pasado comenzaron nuevamente las reuniones: primero en los locales del Aurrera K.E. y después en una sala que el Ayuntamiento nos cedió. En estas reuniones, a las que asistía mucha gente, lo que se decidió de inmediato fue: pedir nuevamente un local al Ayuntamiento, y dar una serie de razones al mismo por dicha solicitud. Razones como: la juventud no dispone de un lugar donde estar y divertirse como para realizar grupos de teatro, clases de danza, talleres, festivales, radio libre, actividades deportivas, etc.

El Ayuntamiento accedió a darnos el local con una diversidad de opiniones admirable y con una desconfianza y miedo claramente perceptibles (al menos en algunos...). Y es que no veo ni un mínimo de racionalidad en personas que sacan a relucir sus tendencias y habilidades políticas (si es que las tienen) incluso a la hora de deducir dónde colocar un tubo para el desagüe. Que hay que discutir, de acuerdo.

Pero en fin, la cuestión es que se consiguió un local y un objetivo estaba cumplido.

Y para colmo de los colmos, ¿qué ha ocurrido y está ocurriendo? Que a las reuniones está asistiendo cada vez menos gente, hasta tal punto que se han tenido que suspender las tres últimas. ¡AY! Qué de hipocresía veo en aquellos aplausos de la gente que llenaba el salón de plenos del Ayuntamiento, cuando el alcalde dijo sí a la cesión del local. ¡Ahora resulta que nosotros también desconfiamos! ¡O acaso creímos que lo más difícil era conseguir un local? Cuando nosotros los jóvenes, el grupo social más heterogéneo, sabemos que organizarnos es misión ardua, ¡o acaso creímos que toda lucha o revolución acaba en cierta fase de la vida, cuando sabemos que la vida es revolución y hasta que no termina la una, la otra tampoco?

Aunque, quién sabe, tal vez nos hayamos dado cuenta de que amamos la anarquía, de que creemos sólo en nosotros mismos y de que estimamos toda vida individualista, pero mucho me temo de que esto no sea así ya que a todos veo pasar delante de mí, en esta parapléctica sociedad, ¡no será que un gaztete se esté derrumbando porque ya no creemos en nada, es decir ni en nuestra propia existencia?

CONCLUSION

A modo de conclusión señalar que todo aquel que desee vivir y recluirse en las bellas montañas de este pueblo o del que sea, el que cree en sí mismo y defiende toda norma y sociedad habrá elegido el camino más hermoso y difícil, ¡suerte! Pero el que como yo depende de la familia, de los amigos, del Ayuntamiento, del empresario, de la hora, de la televisión, del fútbol, o de la cerveza, intenta menos depender: acudimos a las reuniones del gaztete, que hay mucho tiempo perdido. Que conste que no estoy rogando, sino aconsejando.

ANOTACIONES

Primero decir que cuando se tiene la oportunidad de criticar, se critica, y cuando se tiene la de autocriticar se autocritica.

Y segundo, para los que identifican el gaztete exclusivamente con droga, decirles simplemente: ¡Viva la ignorancia!

HERRI KIROLAK

Gaur eguneko gizonaren bizitzan, leku handia hartzen du kirolak; jende askok soldatua irabazten du kirola dela eta; gaurko kirola industri handi bat da eta, bere inguruan diru asko dabil batera eta bestera. Baditugu beste kirol batzuk ere, baina hauek maila hestuagoan mugitzen dira. Herri kirolei buruz ari naiz, noski.

Munduan arraza eta jende asko bizi da, eta bakoitza bizia bere era rama moldatzan saiatzen da. Eguneroko bizi —lan hortan sortu dira kirol batzuk eta herri bakoitzean bereziak. Ni euskalduna naiz eta neureak ezagutzen ditut: euskal herri kirolak.

Olinpiada batetan, jende asko biltzen da neurri zera, eta denak dira berdintsuak. Berdintsu jazten dira eta kirol mota berdinak egiten dituzte, nahiz eta azal ez-berdina eraman muskuloen gainetik. Ikuksizun ederra eta pozgarria: baina hontz ahantzi gabe garrantzi handia duela uste dut herri kirolak herriean. Eta berarekin bizirik edukitzea, sekula baino gehiago gaurko egun «moderno» hauetan.

Bizitza aldatzten ari da, eta badirudi herri bakoitza bere nortasuna galtzen ari dela. Hemen du nere ustez benetako egin-beharra herri kirolak: hizkuntza eta kultura osoak bezala. Baina honek ez du esan nahi herri kirolak gaurkotu behar ez direnik, baizik eta guztiz alderantziz, orduantxe bai galduko direla bestela.

Herri kirola egiten duen batek zer egiten ari den eta zergatik egiten duen, jakin behar du. Ahalmena izan eta marka handiak egite soila, gauza motza izan liteke.

Batek baino gehiagok galde dezake: kirola kultura da? Noraino da herri -kirola kirol, eta noraino kultura. Benetako kirola dela, nahiko garbi dago, ez baitago gure artean, kirola egiten dabilenik bizkarra eta kopeta izardiz busti gabe. Eta, ez al gara bada, kultura egiten ari, gaurko hiri handi eta «moderno»-an gure aurrekoek lantegitik ateratakiko kirolak jendeari erakusten dizkiogunean.

Baina kezkak erraz sortzen zaizkit; askotan folklore hutsa bihurtzeko arriskuan jartzen baita gure kirola; horixe izango litzake azken pausoak. Beste bideak hartu eta jarraitu beharra dauagu. Apustua izan da bide, azken urte hauetan eta gaur ere, hala dela esan behar. Baina badaude beste era batzuk ere kirola egiteko; hau da, txapelketak, erakustaldiak, torneoak, markak jartzeko saioak eta beste batzuk.

Denok elkar hartu, erabakiak hartu, bideak neurtu eta jarraitu behar dugu. Askotan galdetu izan didate, jende arroten artean saio bat egindakoan, nola ikusten duten haien gure ekinaldia. Haien kirol bezela ikusten dute. Saio hauean lanean ari denak, zera izan behar du kontutan: zein jenderen aurrean ari den batetik eta egitera doan lanaren berri ematea bestetik, gero behar bezela ikusia izan dadin.

Baina egia esan, niri kezka gehiago ematen didate gure arteko zenbait tokitan egiten diren saioak, kanpoan adinako arroztasuna nabaritzen baita bertan.

Sarri izaten ditugu gure artean, Japongo edo beste tokietako jendeak gure kirolaz jakin nahiean, filmazioak eta egin nahiean. Izan ere kanpoko jendea harritu egiten du gure kirolak. Zergatik? Ezagutzen ez dutelako; beste inon egiten ez delako.

Gure kirola, gure nortasunaren adierazpen era bat da, zalduntzak gabe.

Nere ustez euskerak eta bere kirolak, maila berdina behar dute; ez gara iharduno euskeria irakasten Marruecos-en baina bai berton etxean dauden hutsuneak betetzen eta behar duen «kategorian» erabiltsen. Euskeria eta euskaldun kirolak famili berekoak dira eta tratu berdina behar dute. Askotan gertatzentz da ondoan, daukagulako edo gurea dugulako ez garela konturatzeko izan dezakeen balioaz eta galdutakoan, ezinezkoan denean eskuratu nahiean saiatzen gera. Gure egin-beharra egoera horri aurrea hartzea da, herri kirola bere benetako tokian erabiltsen.

Jende askok eta kazetariek ere, zergatik ez naizen joku olinpiko batetan saiatzen, galdetzen didate sarri, eta niri parre txiki bat agertzen zait ezantzuterakoan. Nola adierazi nire sentimendu eta mundua, galdera horrela egiten didatenei. Nire gorputzeko kemena agertzeaz gain, nire aurrekoie homenaldi bat eskeintzen dietela harria jasotzen dudan bakoitzean adierazten saiatzen naiz halere. Nire egin-beharra, ez dela gorputzaren ahalmenak ezagutzen ez dituen kirol bateri saltzea, baizik eta nire endakoan kirol denari, kategoria olinpikoa ematea.

Badakit gure kirolek ez dutela olinpiada batetan ibiltzerik; horretarako nazio askotan erabili beharrekoa litzateke. Gu, euskal kirolariok ateratzeko gara etxetik kanpora ere erakustaldiak egitera, eta jendeak atsegin eta interes handiz ikusten du gure saioa, baina ezin eskatu jende horri kirol hauek egiten hasteko. Edo, beharbada ez lego eeskatu beharrak. Beste zenbait gauzekin gertatzentz den bezelaxe, asko ikusiaz gain probatzera deituak liratzeke. Hor daukagu zepta pilotak. Ez gara euskaldunok, bakarrak hortan, baina bai onenak; eta bestalde, berton beste edo gehiago jokatzentz da kirol hau Ameriketan.

Beste kiroleran ere, egin daiteke egiten den baino gehiago. Lehiaketa mailan ez beharbada, baina bai erakustaldieta. Hain gurea duguna eta aldi berean hain berezi egiten gaituen kirola, erakutsi egin behar da mundu zabalean. Zer egiten die bida gurekin nazio boteretsuak? Hori. Hemendik edo handik beraienera era-kutsi, sartu. Eta orduan eta bosteretsuago.

Arte Plastikoak bezelaxe, kirolak, nahiz herri kirola izan, ez du ahozko hizkuntzak. Beraz, berdin uler daiteke Ameriketan nahiz Japonen.

Gure herri kirolak, kirol bezela ulertuak eta erakutsiak behar dute izan etxean nahiz erbestean. Eta erakutsiak behin eta berriz. Gasteizko Foru Enparantzan, Haw —Par Villa-n Singapurren, Londrezko Hyde Park famatuari, ... eta munduko bazar izkutatuenean.

ERASOTEKO ZERRIENAK

Gauza jakina da Leitzan badela Erasote izeneko barrio bat. Barrio hortakoek sorgin fama ta, ba omen zuten lehen.

Kontuak kontu, asuntoa da, orain bezela, garai batean ere Erasoteko baserrietan zerrak izanen zirela. Lau hankakoez ari gara, noski. Horra gai aproposa bertsoak paratzeko, eta zerrien aitzakian jabeei ere lore bat edo beste eskeintzeko. Ez dakit nor izanen ote zen bertsolaria, ez eta non eta noiz moldatua ote zituen bertsoak. Aditu dudanez, hori bai, erasotear umoretsu batek, arratsalde batez...

Bost salda garbi edaten dute
Juantxeneko txerriak
Txopilon eta Ontsaluean
hiltzen ditu egarriak
Urrustimiltxon hazitzen dira
guzien atzengarriak.

Tutenea, Aurtxikinea
Ozparrun hirugarrena
prozesio bat egingo nuke
Gorrittenetik Baruna
otsaporru bi egosi eta
horko txerrien ordena

Kordaun, Eztebenean
Peustenean floreak
horiendako zerrindako
kontrabando laboreak
Malkorrekoak irudi dute
sasiko arratobea.

GAUTXORI

BAZENEKI...

Bazeneki zertan ari naizen
zertan pentsatzen dudan
zer nahi nuken
nora nihoan
nola nagoen
nik ez dakidana

Noiz esango didazu?
zer nahi duzun
zer pentsatzen duzun
nora zoazen
zertaz zoazen
nola zauden

Argituko ginatuke:
zer nahi dugun
zertan pentsatzen dugun
nora goazen
zertaz goazen
nola gauden

GUTXI DAKIEN BAT

Ixitasuna maite dutenei

Zenbat gau ixitasunean galduak!!!
Nekez berotzen zaizkit eskuak
nonbait, noizbait
maitatuko dudan gorputz bila.
Udazkeneko azken ilunabarrean
atea ireki dun;
hitz erdirik esan gabe aulkian
eseri eta
hire adats gorrixka orraztu dun.
Ene sustraiak lurraldi loturik
susmatu dizkinat.
Neguko esne-gainak estalirik
salako leihotik
hogaztien ihesari so hago;
bitartean nik
behi-esnea berto dihat.
«Ni nauk zaldiz etorria»
esan dun ahots gardenez
lehenengo bitxilorrera biltzean.

ENE, NESKATXO ILEGORRIA,
nola murgildu naun
hire keinuen edertasunean?
hire ezpainen apaltasunean?
Jadan katuak tripaz gora
eguzkiaren printzak gozatzen dizkin.
Ustekabeenene erraiak
zirrara zorrotz batez astinduak
sentitu dizkinat
baina ez naun ausartzen.

URTZIK BERE ZALDIAN
eramanen al hau,
usoен harat-honatean?
marraztuko al ditun
amaigabeko txendak
hire suzko adatsean?

Ez naun ausartzen galdetzera
eta beldurrak janak zeuzkanat hitzak.

AI, HIK, ENE NESKATXO ILEGORRIAK:
larruzko soinekoa prest daukan eta sutondoan eser
haiz.

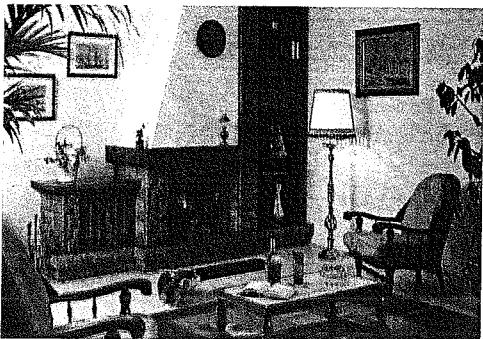
Aurtengo neguan ez dinat
hotz izpirik susmatuko eskuetan.

LALA

ANA

* Jeuneei denda
* Pesta zoriontsuak
opa dizkiene
PATXI ARRACORI, 9
Leitzan

Chimeneas **GAZTELU**

Sistemas de
**Calefacción
AGUA Y AIRE**

TALLER DE CANTERIA
TRABAJOS EN PIEDRA Y MARMOL
REVESTIMIENTOS DE FACHADAS DE PIEDRA
ARCOS, ZOCALOS, ESCALERAS,
FOGONES "ESTILO VASCO"
CRUCES Y LAPIDAS
CHIMENETAS Y TODA CLASE DE TRABAJOS
EN PIEDRA

TRANSPORTES

LES DESEA FELICES FIESTAS

Telfnos.: Taller 51 04 47
Domicilio 51 01 11

LEIZA (Navarra)

EXPOSICION:

Elgoien, 32 - LEITZA
(Navarra)

Pedro Telletxea

- Construcciones
- Albañilería en general

P. Arrazola, 12, 2.º A - Tel. 5105 80

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Martín Lizarraga

Carnicería y Charcutería

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Teléfono 510283

Gregorio Sagastibelza

Constructor y Albañilería
en general

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Tel.: 51 00 59 LEIZA

FOTO ARGAZKIAK

MUGICA

Fotos Carnet entrega
inmediata

Fotos Estudio
Ampliaciones
Bodas
Homenajes etc.

Fotocopias en el acto

Estudio en

Calle Obispo Huarte

Telf: 51 04 40

EROSLE

Supermerkatua

Tfno.: 51 00 36

PESCADERIA ANA

PESCADOS FRESCOS
Y CONGELADOS
DEL CANTABRICO

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Tel.: 51 01 18

Zapatería Tirapu

Calzados finos de
Caballero y Señora

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Eibarren 36 Tel. 51 00 15

«GAZTETXO»

Goxotegi eta jolas lekua

Pesta zoriontsuak
opa dizkizue

JANARI DENDA ZABAleta

JAI ZORIONTSUAK OPA DIZKIZUE

TEL: 51 04 28

LEITZA

ARDOTEGIA

LENITZ

ARDO ETA LIKORETAKO BILTOKIA
INSALUS, SAN MIGUEL GARAGARDOA
ETA COCA-COLAREN BANATZAILEA

FESTA ZORIONTSUAK OPA DIZKIZUE

TEL: 51 03 33 eta 51 04 86

LEITZA

**MANDRILADORA
LEIZA**

S. Coop. Ltda.

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

Fabrika Geltokia A., z/g Tel.: 510. 262 LEITZA

**TABERNA, ERRETEGIA
MENDIZABAL**

Txuleta eta bisigu erretan espezialitatea

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

Elgoien, 22

Tel.: 510.128

LEITZA

**SAGASTI
TABERNA, JATETXEA**

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

Tel.: 510.027

GARAGE LEITZA

AMAZBAL, 29 KALEA

BEREBILL KLASE GUZTIETAKO
KONPONKETAK ETA EROSI SALDUKETAK
PEUGEOT-TALBOT AGENTZIA

TEL: 51 04 66

LEITZA

**J. M. HERNANDORENA HUARTE
BARDINDENDA - GARBIGAIDENDA**

OPARIGAIAK - GARRAIOA

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

Tel.: 510.055

Astiz Zurgindegia, s. l.

Sukaldeko haltzariak eta oparigaiak
Pesta zorlontsuak opa dizkizue

Teléf. 51 02 85 Leitza

**CHAPA
PINTURA**

**GURIA KARROZERIAK
(P. KALDERON)**

"REPARACION DE VEHICULOS. PINTADO EN
CABINA, SECADO AL HORNO"

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

TEL: 51 02 55

LEITZA

Vda. de Lázaro Erviti

SERRERIA MECANICA

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

Teléf. 51 00 08 LEITZA

**ARIZTIMUÑO ANAIAK
ERAIKINTZAK**

Lan orokorrak eta berrikuntzak

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

Tel.: 510.374

LEITZA

BIKOITZ

Gozategia - Taberna

Tarta, pastel eta oipletan espezialitatea

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

Elbarren, 16

Tel.: 510.072

LEITZA

ASTIZ

LIBURUDENDA eta PAPERDENDA

Eskolarako eta kiroletarako gaiak

JAI ZORIONTUAK OPA DIZKIZUE

Elbarren, 28

Etxeko tel.: 510.405

MAPFRE

MUTUALIDAD DE SEGUROS
Una organización a su servicio

Telefono: 51 04 99

Jai zorionsuak opa dizkizue

GURATZ-MENDI

K. K. J. ELKARTEA

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Elgoien, 1

LEITZA

Irurak

ARRANDEGIA
Eguneko arrainak
mariskoak

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Tel.: 510.491
Elbarren K. LEITZA

KORNIETA ELKARTEAK

Jai zoriontsuak opa
dizkizue

LEITZA

JOSE ETXEVERRIA

GIZONEZKOENTZAKO
ILEAPAINDEGIA

Jai zoriontsuak opa dizkizue
LEITZA Tel.: 510.282

PERURENA HARATEGIA

Hemengo zekorretan
espezialitatea Urdaitegia

Tel.: 510.164

Jai zoriontsuak opa dizkizue

AZPIROZ ETXEA

JANTZI DENDA

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Tel.: 51 02 46 LEITZA

BASA-KABI HOTELA

Jatetxea, logelak
SNACK BAR

Jai zoriontsuak opa dizkizue

RODRIGUEZ ETA ERASO LANTEGIA

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Tel.: 510.259

Elgoien kalea, 15

"GARBI"

Garbigaidenda
Usaidenda eta
Jostailudenda

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Tel.: 510.173

PLAZA Autoeskola AIALA Gestoria

UNION LEVANTINA Aseguruak
Ordezkaria: Jose Mari Razkin

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Huarte Gotzaia K., 8

Tel.: 510.338

LEITZA

KOXME ZABAleta

Ultramarinos

Pesta onak opa dizkizuegu
LEITZA

«ELKAR»

Ileapaindegiaik

Pesta onak opa dizkizue
LEITZA

GAZTAÑAGA Taberna Jose Antonio Escudero

Ogitartekoak, pintxo beroak, kaxuelak

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Tel: 51 04 34

ETXE – TRESNAK

ARGI-INDAR INDUSTRIALA
HIFI - TELEBISTA - BIDEO

RADIO eta TELEBISTEN KONPOKETA
TELEBISTARAKO ANTENA JARTZEA
ELETRICIDAD INDUSTRIAL
T.V. - HIFI - VIDEO

REPARACION DE RADIOS - TELEVISORES
INSTALACION DE ANTENAS DE T.V.

Urrutizkinak: 51 02 08 - 51 01 81

JAI ZORIONTSUAK
OPA DIZKIZUE

LEITZA (NAFARROA)

JOSE
MIGUEL
URKIOLA
ESNEKI AK

Jai zoriontsuak opa dizue

LEITZA

Cafetería

ZATZARI

Elgoien, 6

Jai zoriontsuak opa dizkizue

LEITZA

SARALEGI

Jai zoriontsuak opa dizkizue

TEL. 510490

LEIZA

OIALDE
TABERNA

Bazkalurrekoak
eta ogitartekoak
Kafeak, ardoak
eta likoreak

Jai zoriontsuak opa dizkizue

Tel: 510.077 LEITZA

Construcciones
Azpiroz y Saralegui, S. L.

ETXAGINTZA
UR ERAKAR PENAK
SAN EAMENDUAK

JAI ALAI ETA ZORIONTSUAK OPA DIZKIZUE

Teléfono 51 02 04 - LEITZA (Navarra)

**JOSE IGNACIO
ARZALLUS**

Harategia - Urdaitegia

HEMENGO GAZTAK

Jai zoriontsuak opa dizkizue

LEITZA
Tel.: 510.377

BERASTEGI
Tel.: 674.534

**KAFETEGIA
GOZOTEGIA**

NEKANE

TEL: 510 328

Jai zoriontsuak opa dizkizue

LEITZA

**SE RECOPEN ENCARCOS DE
TARTAS Y PASTELÉS**

ARAKINDEGIA

JATETXEA

**Jai zoriontsuak
opa dizkizue**

Tel. 510052

**ZURGINTEGIA
TOMAS ALKOZ**
"MARTIKO"
JAI ZORIONTSUAK OPA DIZKIZUE
LEITZA

LEITZATARRA Taberna

Gòsariak, kasuelak, pintxo beroak, e.a.

Irekita goizeko 7etatik.

Tel.: 510.352

JAI ZORIONTSUAK OPA DIZKIZUE

J.A. URKIOLA
Harategia, Urdaitegia

Idi haragitan eta hemengo Zekorretan espezialitatea

JAI ZORIONTSUAK OPA DIZKIZUE

Tel.: 510.467

LEITZA

TXOKO

Taberna, Jatetxea
Ostatua, mantenu osoa

JAI ZORIONTSUAK OPA DIZKIZUE

Tel.: 510.277

Oparigaiak, kirolgaiak, e.a.

Tel.: 510.054

LANDA TABERNA

Giro jatorra musika ederra

Jai zoriontsuak opa dizkizue

LEITZA

MERTZERIA DENONTZAT

Jostun tresnak, galtzerdiak eta azpiko arropa
Tfnoa: 51 05 61

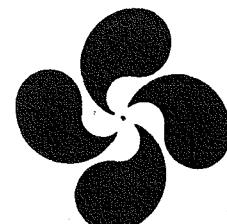
Pesta zoriontsuak opa dizkizue

LEITZA

ZUBITUR

Renovación de carnets de conducir y
transferencias de toda clase de vehículos.
Tfno. 51 04 47

C/ Elgoien, nº 43

**Ignacio
Arrarás**

Bodegón - Vinos, Sidra
y licores

Cervezas El León

Jai zoriontsuak opa dizkizue

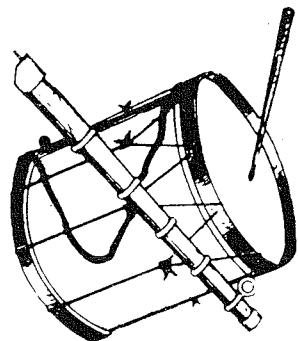
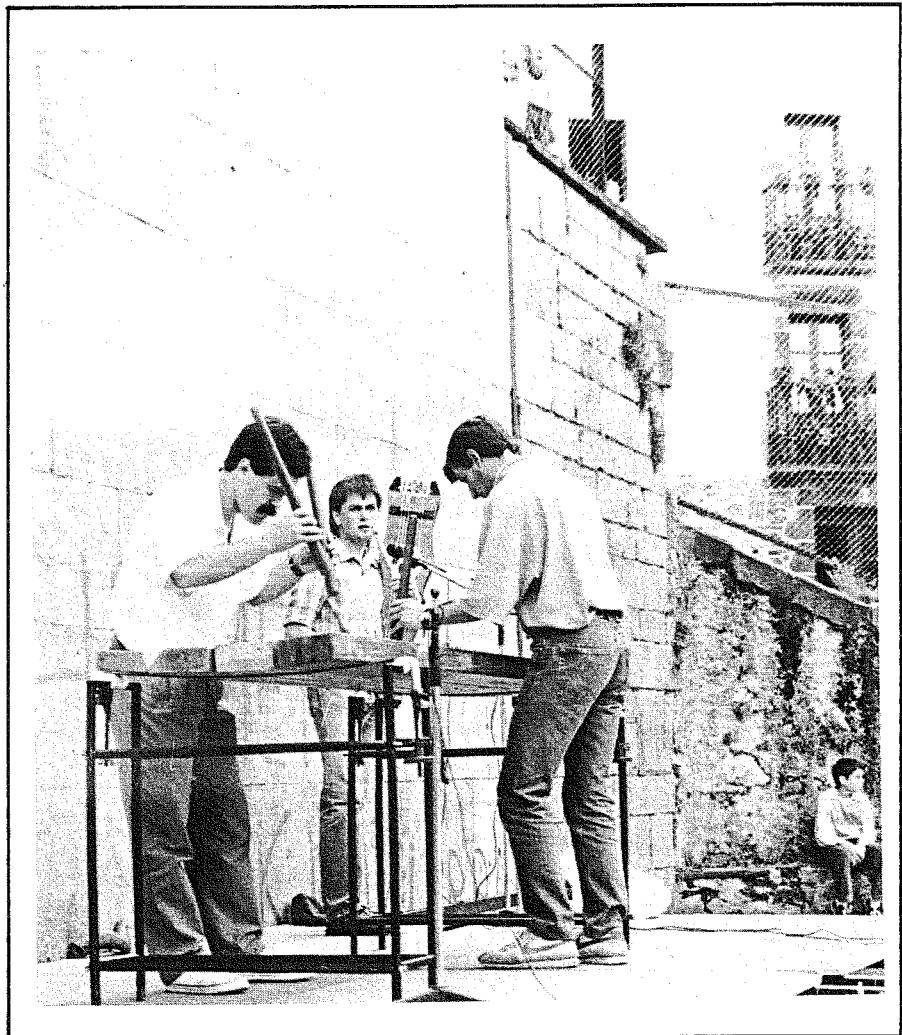
Tel. 51 03 53

felices fiestas

GAN

CAJA DE AHORROS
DE NAVARRA

**zorionezko festak deneri
nafarroako aurrezki kutxa**

**JAI ZORIONTSUAK
OPA DIZKIZUE**

